

യുദ്ധ സഞ്ചിക

വോളം IV]

മലിരാശി: 1945 ഏപ്രിൽ 20-ാംന, വെള്ളിയാഴ്ച

[ലക്കം 32

സാൻഫ്രാൻസിസ്കോവിൽ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം

എല്ലാ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലുമുണ്ടായ ബ്രിട്ടീഷ് രാഷ്ട്ര സമുച്ചയത്തിലെ ഗവണ്മെന്റുകളുടേയും, ജനങ്ങളുടേയും ലക്ഷ്യത്തെ അവരുടെ പ്രതിനിധികൾ മൂലാന്തരം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതാണ്. എന്താണ് ആ ലക്ഷ്യം? ഒരു ലോകരീതി സ്ഥാപിക്കുക എന്നതും. എങ്ങിനെയുള്ള ലോകഘടന? നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ ചെയ്യേ ത്യാഗങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായതും എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായ പുരോഗമനവും, സമാധാനവും, അനുരഞ്ജിപ്പും സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമായ ഒരു സംഘടന നിർമ്മിക്കുക.

—1945 ഏപ്രിൽ 13-ാംന ലണ്ടനിൽപ്പെച്ച് ബ്രി. രാഷ്ട്രസമുച്ചയത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രതിനിധികൾ
പുറപ്പെട്ടവിട്ട ഭരണാധിക പ്രസ്താവന

ജമ്മനി തികച്ചും തോറുകഴിഞ്ഞു

ജമ്മൻകാർ തികച്ചും പരാജയപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും മേന്മ നേടാമെന്നുള്ള യാതൊരു വക അഭിപ്രായവും മേലിൽ ഉണ്ടാവാൻ വഴിയുമില്ല.

എന്നാൽ നാസി കക്ഷിയുടെ കൈവശമുള്ള ജമ്മൻസൈനിക യന്ത്രം ഒരിക്കലും കീഴടങ്ങുകയില്ല. അവസാനംവരെ അവർ പൊരുതി നിൽക്കും. ഒടുവിൽ ഉന്മാദികളായ ആ കൂട്ടർ പവ്വനങ്ങളിലേക്കു പിൻമാറുകയും, അവിടെ വെച്ചു വളഞ്ഞു പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ബർലിനിലെ പവ്വനങ്ങളിലേക്കു നാസിക് വിമാനമെത്തു നിങ്ങൾ കൂടെക്കൂടെ കേട്ടുവരണം. എനിക്ക് തിന്നെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞുകൂടാ; പക്ഷെ നമ്മൾ ആ വർത്തനം വായിച്ചുവരണം. എല്ലാ സാധനങ്ങളും ജമ്മൻകാർ നശിപ്പിക്കും.

ഇരുപതുവർഷത്തോളം ജമ്മൻ നടപ്പുകാരെ ഡി-ദിനത്തിനുശേഷം (1944 ജൂൺ 6-ാം തീയതിക്കുശേഷം) സഖ്യസേനകൾ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊരുതുന്നതിനു ഒരൊറ്റ ജമ്മൻകാരൻപോലും, അവശേഷിക്കാത്ത ഒരവസരം വരും. ഹിറ്റ്ലർ അയാളൊന്നിച്ചു മുഴുവൻ ജമ്മനിയേയും വലിച്ചിട്ടു കളം. അതിനാൽ എപ്പോഴാണ് യുദ്ധം അവസാനിക്കുക എന്ന നിങ്ങൾക്കു പ്രവചിക്കാൻ മേല. ജമ്മനിയിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം എന്നെന്നാണില്ല. യാതൊരാൾക്കും എഴുന്നേറ്റുനിന്നു അവിടെ ഇങ്ങിനെ പറയാൻ പറ്റു “ഞങ്ങൾക്കു മടുത്തുകഴിഞ്ഞു; ഇതു അവസാനിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ മതി” ആരെങ്കിലും ഇതിനു മുൻപാൽ അവന്റെ കഥ കഴിഞ്ഞു.

ജമ്മൻകാർ ഇപ്പോൾ സേനകളെ പിൻതിരിയുന്നില്ല. അന്ത്യശ്വാസംവരെ, അവരെവിടെ നിൽക്കുന്നുവോ അവിടെനിന്നു പൊരുതുന്നതിന് അവർ ശാസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നാശം, സമൃത്യാശം, അതാണു അവരുടെ മുദ്രവാക്യം. എല്ലാ പാലങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബ്രി. സേന വടക്കുഭാഗത്തു മുമ്പോട്ടു പോയാൽക്കൂടി കാരണം, എല്ലാം ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

—ഫീൽഡ് മാർഷൽ മണ്ട്ഗോമറി ഏപ്രിൽ 13-ാം തീയതി സേനകൾക്കു നൽകിയ ഒരു സന്ദേശത്തിൽ.

പരേതനായ പ്രസിഡെണ്ടു് റൂസ്വെൽറ്റ്

നേതാക്കന്മാരുടെ അനുശോചനസന്ദേശങ്ങൾ

ഫ്രാങ്ക്ലിൻ ഡെലാനോ റൂസ്വെൽറ്റ് 1882 ജനുവരി 30-ാംനു ന്യൂയോർക്കിലുള്ള ഫൈഡ് പാർക്കിൽ ഭൂജാതനായി. 1649 ൽ അമേരിക്കയിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഒരു ഡച്ച കുടുംബത്തിൽ അദ്ദേഹം പിറന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയുടെ പേർ ഡിലാനോ എന്നായിരുന്നു. മുബാരികൽ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡെണ്ടായിരുന്ന തിയോഡർ റൂസ്വെൽറ്റുമായി അദ്ദേഹത്തിന്നൊരകന്ന ചാച്ചുണ്ട്.

ഫ്രാങ്ക്ലിൻ റൂസ്വെൽറ്റ് 1904 ൽ ഹാർവാഡ് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു ഉപരിപഠനം കഴിക്കുകയും 1907 ൽ കൊളമ്പിയ ലാസ്റ്റിക്സിൽനിന്നു ബിരുദനേട്ടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഡിമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയിൽ ചേരുകയും 1910 ൽ ന്യൂയോർക്ക് സ്റ്റേയിറ്റ് സെനറ്റിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 1912 ൽ അദ്ദേഹം ഡ്യൂവ് ഓഫീസന്റെ സ്ഥാനാത്ഥിത്വത്തെ അനുകൂലിച്ചു. വിൽസൺ പ്രസിഡെണ്ടായപ്പോൾ റൂസ്വെൽറ്റിനെ അമേരിക്കൻ നേവിയുടെ അസസ്റ്റണ്ട് സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചു. 1918 ൽ അദ്ദേഹം യൂറോപ്പിലേക്കു സൈനിക പരിശോധനക്കായിപ്പോയി. 1920 ൽ വൈസ് പ്രസിഡെണ്ടു് സ്ഥാനത്തേക്കു നിന്നു പരാജിതനായതിനുശേഷം ന്യൂയോർക്കിൽ അദ്ദേഹം അഭിഭാഷകവൃത്തിയിലേപ്പെട്ടു. 1928 വരെയും അദ്ദേഹം ഈ ജോലി തുടർന്നു. 1921 ആഗസ്റ്റിൽ അദ്ദേഹം വാതരോഗബാധിതനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകൾക്കു ശക്തി കുറഞ്ഞു, ഇതുകൊണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തന കൗസ്തൂത്യത്തിനു ശേഷവും കോട്ടം തട്ടിയില്ല. 1928 ൽ അദ്ദേഹത്തെ ന്യൂയോർക്കിലെ ഗവണ്മെന്റായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. 30 ൽ വീണ്ടും ആസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു അദ്ദേഹം തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1933 മാർച്ച് 4-ാംനു ഫ്രാങ്ക്ലിൻ റൂസ്വെൽറ്റ് അമേരിക്കൻ പ്രസിഡെണ്ടു് സ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും അമേരിക്കൻ ജീവിതത്തിൽ ‘ന്യൂ ഡീൽ’ എന്ന സധീരമായ സാമൂഹ്യസമ്പത്തിക പരിഷ്കരണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 1936 ലും 40 ലും 44 ലും റൂസ്വെൽറ്റ് പ്രസിഡെണ്ടു് സ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അമേരിക്കൻ ചരിത്രത്തിൽ ഇതുവരെയും ഉണ്ടാകാത്ത ഒരു സംഗതിയാണ് ഒരേ ഒരാളെ തന്നെ തുടരെതുടരെയായി പ്രസിഡെണ്ടു് സ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നതു്. ‘ന്യൂ ഡീൽ’നു പുറമെ, ‘ടേണിസിവാലി അതോറിറ്റി’ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന സാമ്പത്തിക പദ്ധതിയുടെ രൂപീകരണത്തിനും നിർവ്വഹണത്തിനും ഉത്തരവാദി പ്രസിഡെണ്ടു് റൂസ്വെൽറ്റാണ്.

സോപമാധ്യമങ്ങളോടു റൂസ്വെൽറ്റിന്നു കടുത്ത അവജ്ഞയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ഫ്രാൻസിനോടും ബ്രിട്ടീഷു രാജ്യ സമുച്ചയത്തോടും മാത്രമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭാവം കടം

യാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. ഏപ്രിൽ 12-ാംനു പ്ലാഗ്ഗട്ട് ഉച്ചക്ക് ആകസ്മികമായി ലോകത്തെ മുഴുവരും ഞ്ചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. മരച്ചുസമുദായത്തിന്റെ ആ അഭി

വാദ്യരം ധീരമായ ഈ യോദ്ധാവിനെ, വിജയത്തിന്റെ വെളിച്ചം പരക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അത്യുദ്ധാനം ചെയ്തു നേതാവിനെ നമിക്കുവാനും ചെയ്യുക.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിൽ അനുശോചിച്ചുകൊണ്ടു് ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമായി വന്ന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലവയാണു താഴെ കൊടുക്കുന്നതു്.

എച്ച്. എം. ടി കിങ്ങ്

“യൂറോപ്പു ഭൂഖണ്ഡത്തെ മുഴുവരും വിഴങ്ങിയിരുന്ന ആ ദുഷിച്ച ശക്തികളെ സഖ്യസേനകൾ അവസാനിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഈ ദശാസന്ധിയിൽ, പ്രസിഡണ്ടു് റൂസ്വെൽറ്റിന്റെ വിജ്ഞാനവും വിവേചനശീലവും നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നതു് പ്രത്യേകം ശോചനീയമായ ഒരു സംഗതിയാണ്.”

എച്ച്. ഇ. ടി ഗവൺർ

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണംമൂലം ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു് ഏറ്റവും വിവേകശാലിയും വിശ്വസ്യനുമായ നേതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. നീതിയുടെ വിജയത്തിനും ആത്മനായ സമാധാനത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനും വേണ്ടി അനവധി വകുപ്പുൾ അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻകാലത്തു ജീവിക്കുന്നതും അങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹനീയ ലക്ഷ്യമായ നാലു സാമന്ത്ര്യങ്ങൾ മനുഷ്യസമുദായത്തിനു കൈവരുന്നതുമായിരിക്കും.”

മിസ്റ്റർ ചാപ്പിൾ

“ബ്രി. രാഷ്ട്രത്തിനും ഏതൊരു രാജ്യത്തിലെയു സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രസ്ഥാനത്തിനും വന്നൊരു നഷ്ടമാണതു്.”

മാർക്സ് സ്റ്റാലിൻ

“ലോകത്തിന്റെ മുഴുവരും സുരക്ഷയെ സാധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു നേതാവെന്ന നിലക്കും പൊതുശത്രുവിനെതിരായിട്ടുള്ള സമരത്തിന്റെ മഹാനായ ഒരു സംവിധായകനെന്ന നിലയ്ക്കും പ്രസിഡണ്ടു് റൂസ്വെൽറ്റിനെ സോവിയറ്റ് ജനങ്ങൾ മതിച്ചിരുന്നു.”

ജനറൽ ഫൈസൻ ഫോവർ

“അദ്ദേഹം ഏറ്റുനേടത്ത ആ മഹനീയ കൃത്യം പരിപൂർണ്ണവിജയത്തോടെ സാധിതപ്രായമാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഞങ്ങൾ തുടരുകയും പ്രവൃദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും.”

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാന സന്ദേശം

“ശത്രുവെ ആക്രമിച്ചു അടക്കിയാൽ മാത്രം പോരാ.”

“നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ മാത്രം ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയല്ല. നമ്മുടെ സകല ശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു ഈ ഭീകരതകൾക്കെല്ലാം മേന്മയുണ്ടായ സന്ദേഹങ്ങൾ, ഭയം, അജ്ഞത, അനിമോഹം ഇവയെ കൂടെ കീഴടക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

—1945 ഏപ്രിൽ 13-ാംനു പ്രസിഡണ്ടു് റൂസ്വെൽറ്റ് പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പ്രസംഗത്തിൽ.

വായു നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തൽ നാലു സാമന്ത്ര്യ തത്വങ്ങളുടെ രൂപീകരണം, അറബ്ബിക് രേഖയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പങ്കു, ഇവ മൂലം അദ്ദേഹം അമേരിക്കയെ മാത്രമല്ല ചർച്ച, സ്റ്റാലിൻ തുടങ്ങിയ മഹനീയ നേതാക്കന്മാരോടൊപ്പം ലോകത്തിലെ ജനകീയ ശക്തികളെ മുഴുവരും അദ്ദേഹം പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

യാർട്ടാ സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതനായപ്പോൾ റൂസ്വെൽറ്റ് ഒരു രോഗിയെപ്പോലെ

യുദ്ധസഞ്ചിക

പ്രതിവാരപത്രം

മദിരാശി : 1945 ഏപ്രിൽ 20-ാം-നു, വെള്ളിയാഴ്ച

മൺമറഞ്ഞ ആ മഹാത്മാവ്

കഴിഞ്ഞ വെള്ളിയാഴ്ച കേട്ട ആ വാർത്ത ലോകത്തെ യാകമാകുന്ന മൊന്നു ഞെട്ടിച്ചു—പ്രസിഡെണ്ടു റൂസ് വെൽട്ട് നിന്ദാതനായി എന്ന വാർത്ത. ഈ ജനകീയത്വസംരക്ഷകനെപ്പോലെ അത്രമാത്രം, ജനങ്ങളുടെ സമ്മതി ആർജ്ജിച്ച മറ്റൊരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും നേതാവും ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയണം. ‘ത്രിമുത്തികൾ’ എന്ന ആ ശൈലി ഇനി കേൾക്കു ഞെട്ടുകയില്ല. എന്നാൽ ഫ്രാൻസിൻ റൂസ് വെൽട്ട് ഇട്ട ആ അസ്ഥിധാരം— അദ്ദേഹത്തിന്റെ നല്ല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ, വമ്പിച്ച ധനാധ്വനാരോടും ഫാസിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥയോടുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമരം, വരാൻ പോവുന്ന ലോകസംഘടന ഇതെല്ലാം—ആ പാവനപുരുഷന്റെ പരിശ്രമങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെ നിൽക്കും.

യൂറോപ്യൻ യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ, റൂസ് വെൽട്ട് ഫാസിസത്തിനു കടുത്ത പ്രതിരോധം നൽകുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയെ ചെലുത്തുന്നു. ആ ട്രിപ്പിളിറ്റം, അവരുടെ കൂട്ടുകാരും, ലോകത്തിലുണ്ടാക്കിയേക്കാവുന്ന നാശങ്ങളും കക്കുനക്കുങ്ങളും അദ്ദേഹം വളരെ മുൻപുതന്നെ മനസ്സിലാക്കി. അവരുടെ കൂട്ടുകാർ അമേരിക്കയിൽ തല വെക്കിയപ്പോൾ, ലാഭത്തിനൊണ്ടു അമേരിക്കൻ സാമൂഹ്യ സമ്പത്തിക ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം തകിടം മറിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, റൂസ് വെൽട്ട് അവരോടു വിട്ടുപിഴ്ത്തിയല്ലാത്ത സമരം പ്രഖ്യാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കക്ഷിയിൽത്തന്നെ ഉൾപ്പെട്ട പലരും ഇതു വിദ്വേഷത്തോടെ വെറുപ്പിന്നും ഇടയാക്കി. പക്ഷേ പ്രസിഡെണ്ടു അതൊന്നും വിലവെച്ചില്ല. അദ്ദേഹം പോരുന്നിനിന്നു.

അമേരിക്ക അകന്നൊഴിഞ്ഞു ഒരു ക്രൂരമണ്ഡലത്തെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞു നിന്നു കഴിഞ്ഞു കൂടണമെന്നു വാദിച്ചിരുന്നവരെ അദ്ദേഹം നിരാശപ്പെടുത്തി. ലോകത്തിലെ സംഭവവികാസങ്ങളുമായി അമേരിക്കയ്ക്ക് അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. യൂറോപ്യൻ സമരം അമേരിക്കയുടേയും സമരമാണെന്നു ശഠിച്ചു. മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ മുഴുവനും ശത്രുവായ ഫാസിസ്റ്റുകളെ നിഷ്പക്ഷമായി വീക്ഷിക്കുവാൻ ജനകീയവാദികൾക്കു അസാധ്യമാണെന്നു ആ ജനകീയ നേതാവ് സിദ്ധാന്തിച്ചു.

അമേരിക്ക ഔദ്യോഗികമായി യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ, പ്രസിഡെണ്ടു ബ്രിട്ടന്റെ ഭാഗത്തായിരുന്നു. സുപ്രസിദ്ധമായ “കടംവായ്പ സമ്പ്രദായം” ഏല്പിക്കുന്നതുതന്നെ ഈ കരളിപ്പായത്തിന്റെ അനന്തര ഫലമായിട്ടാണ്. ആ മനുഷ്യൻ സവജനീനമായ പ്രജായത്തരീതിയ്ക്കു വേണ്ടിതന്റെ ജീവിതം വിനിയോഗിച്ചു. അന്ത്യവേള വരെ സ്വരാജ്യത്തും വിദേശത്തും നല്ല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഈ നേട്ടങ്ങൾ നാടെങ്ങും പ്രചരിച്ചു കാണുന്നതുവരെ ജീവിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തെ പററി നൂരിക്കുന്നതിനും, ആ യശഃശരീരന്റെ സേവനത്തോടു നമിക്കുള്ള കടപ്പാട് നൽകുന്നതിനും ഉള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയാദർശങ്ങൾ പ്രചരപ്രചാരമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഉദ്യമങ്ങളിൽ കൂടിയായിരിക്കണം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനത്തെ പ്രസംഗം—അതു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പു അദ്ദേഹം ചരമമടഞ്ഞു—നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു വെല്ലുവിളിയോടെ മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു—“പരിഷ്കാരം പുലരുന്നതിനുവേണ്ടി, മനുഷ്യ ബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റിയ ശാസ്ത്രീയ വീക്ഷണവും, വിവിധ തരത്തിലുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും ഈ ലോകത്തിൽ സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള അന്തരീക്ഷവും സജ്ജമാക്കുക എന്ന ഒരു മഹൽകൃത്യത്തെയാണ് ഇന്നു നാം അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്.”

സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിൽ പ്രസിഡെണ്ടു റൂസ് വെൽട്ടിന്റെ അഭാവം ഒരു തീരാററുമാണ്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ അവിടേയും നമുക്കു മാർഗ്ഗദർശകമായിരിക്കും. സമ്മേളനാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യ ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യനേതാവിന്റെ ആഹ്വാനങ്ങളും, അഭ്യർത്ഥനകളും അലയടിച്ചു നിൽക്കും; അവ തീർച്ചയായും സമ്മേളനത്തിലെ പ്രതിനിധികൾക്കു വിശ്വാസവും ഉജ്ജ്വലവനയും നൽകുകയും ചെയ്യും.

റൂസ് വെൽട്ട് മൺമറഞ്ഞുപോയി. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹനീയാശയങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു മറയുകയില്ല. ലോകം കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അവയിലൂടെ അദ്ദേഹത്തെ നൂരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

വിഷ്വക്കണി

(പി കെ. കടത്തനാട്ട്.)

(കേക)

വന്നെത്തിയന്നും പ്രാചിദിങ്ങ് മുഖത്തെങ്ങും പുത്ത-
കൊന്നതൻ പൂക്കളെല്ലാം പനിക്കാൻ ദിനകരൻ.
വരവിൻചോട്ടിൽനിൽക്കും കറുകപ്പൽക്കൊടിയ്ക്കും
വീരവിൽ മഞ്ഞിൻതുള്ളി വിഷ്വക്കൈനേട്ടം നൽകീ.
ആഴിതൻ കല്ലോലങ്ങളോലോലം പടക്കുങ്ങ-
ളാത്തുപൊട്ടിച്ചാമണൽത്തീർത്തുകളിക്കുന്നു.
വിഷ്വവാണിനെല്ലാക്കും, പുതുവക്ഷത്തിൻ പിറ-
പ്പു, ക്ഷപോലണത്തെത്തി മന്നിന്റെ കവാടത്തിൽ!
അയിത്തക്കാരണവരെന്നാലും മഹോത്സവം
മടിച്ചില്ലാവിട്ടിലും വീരുന്നിന്നെന്നുവരാൻ.
അവളുടലിലെന്റെ നായിക, ചെറുമിയ്യം-
വളരുന്നെങ്ങുതാമ, മില്ലിണ്ടലിക്കാലത്തിൽ
അടുപ്പിൽത്തീർക്കുന്നു സത്യപട്ടങ്ങളെല്ലാം
അവളിൽത്തുടിക്കുന്നു സത്യക്കു ഹൃൽസ്സങ്ങൾ!

കഴിഞ്ഞവർത്തന്നിന്നിളിളിരുന്നിട്ടും
കഴിഞ്ഞിഴവർക്കൊന്നു മൂടുന്നും ഭൂജിക്കുവാൻ

ഗർഭിണിയും കെട്ടിയോൾ പട്ടിണികിടന്നോര-
കാഴ്ചയിൽ പുലയന്റെ മാനസം തകർന്നുപോയ്.

കാലത്തുതൊട്ടിട്ടന്തിയാവോളം പണിചെയ്യാൻ
പാലാട്ടെത്തന്നാനേകം നാനാഴി നെല്ലാലഞ്ഞം?
നാളുകുളിയാതിരിയുന്നിനീക്കീടാൻ മേലാ;
ആളിഷിയോലോലന, യിളക്കിയപ്പാവത്തെ.

നാടിനെല്ലേവിക്കുവാൻ, വീടിനെ ബ്ദരിക്കുവാൻ-
പേടിവിട്ടയാൾ ചേർന്നു പോരിനായ് പട്ടാളത്തിൽ.

* * *
അന്നെത്തെ തപാലിൽ വന്നതും മണിയോർഡർ
അമ്പതുരൂപയേകീ ശിപ്പായിയവൾക്കുപ്പോൾ
വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചായാളക്കുറുപ്പെ, “നോമനേ,
നീയിതു സപീകരികൂ വിഷ്വക്കൈനേട്ടപ്പണം.”
ഉദിച്ചുകുവിൾക്കുവിൽപ്പണ്ണിരി, നേത്രങ്ങളി-
ലുതിർന്നു കണ്ണിരിക്കണം, സന്തോഷ സമാനപിതം.

‘അച്ഛന്റെ പണംവന്നെ’ ന്നാത്തുകൊണ്ടാറ്റുന്നതു
വിഷ്വവെച്ചിതു കൊച്ചു കുട്ടികൾ പുമ്പാറവോൾ.

ആഗമിച്ചിട്ടമിളംവിളക്കു, യല്ലൻകൂടി-
വേഗത്തിൽ; വിജയത്തിൻ വെളിച്ചം പുലരുമ്പോൾ.
അന്നിതിൽപ്പരം മോദം കലൻ ട്രാമോഷിക്കാം
നിങ്ങൾക്കെല്ലാക്കും വിഷ്വ; ആശ്വസിപ്പാനിപ്പിൻ.

(ശ്രഭം)

2

ഭാരതസംഗ്രഹം

അവർ പറയുന്നത്

സയൻസിന്റെ സമാനങ്ങൾ

ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഭൗതികശാസ്ത്രം സമാനിച്ചിട്ടുള്ളത് സയൻസാണ്. നമ്മുടെ ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾ സയൻസിനാൽ സാധിക്കപ്പെടുന്നു; നമ്മുടെ സാമൂഹ്യഘടനകൾ മാറിമറിക്കപ്പെടുന്നു. സയൻസ് യുദ്ധരീതിയേയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതായിട്ടെയായി, സയൻസ് ചെയ്യുന്ന ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി കീഴ്ത്തിക്കുന്നതിനപകരം അതിന്റെ ദുഷ്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളാണ് കൂടുതൽ കേട്ടുവരുന്നത്. എന്നാൽ ശാസ്ത്രകാരന്മാരെ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടു കാഴ്ചമില്ല. ഒരു ടാങ്കിലെ ഡ്രൈവറെ ആയുധം രണഭൂമിയിൽവെച്ചു ചെയ്യുന്ന കൃത്യങ്ങളുടെ ഫലമായി ക്ഷേമ ആളുകൾക്കു മരിക്കുന്നതിന് വ്യക്തിപരമായ ഉത്തരവാദിത്തമില്ലെന്നു വേദപ്രമാണമിട്ടു. സയൻസിനെ വെട്ടിക്കീട്ടുള്ളത് ശാസ്ത്രകാരന്മാരല്ല; ഇതേവരേയും ഇന്നും ശാസ്ത്രകാരന്മാർ ലോകകാഴ്ചയ്ക്കുള്ളതും, സംഭവവികാസങ്ങളെയും രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള കൃത്യത്തിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവും ഇല്ല. സയൻസിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉപയോഗങ്ങളും, വമ്പിച്ച സാധ്യതകളും അനുഗ്രഹിതങ്ങളായ സിദ്ധികളും വ്യക്തമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരന്തരീക്ഷം ശാസ്ത്രകാരന്റെ പുറംപാടും ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. സാമൂഹ്യവും, അന്തർദ്ദേശീയവുമായ കാഴ്ചകളിൽ ശാസ്ത്രീയരീതിക്ക് തികച്ചും സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, യുദ്ധങ്ങൾ, മറ്റു വിധത്തിലുള്ള ആക്രമണങ്ങൾ, ഇവ ഭൂമുഖത്തുനിന്നു മാറ്റപ്പെട്ടിരുന്നേനെ!

“സയൻസ് ഇൻ വാർ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്ന്.)

സാഹിത്യകാരൻ ജനതാമധ്യത്തിലേക്ക്

സാഹിത്യവും ജനങ്ങളും ഒന്നിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ തുടങ്ങി. കഴിഞ്ഞ 25 വർഷങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസ വർദ്ധനമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതസാധ്യമായിരുന്നു. കൂടാതെ, സാങ്കേതികപുരോഗതിയുടെ ഫലമായി പത്രങ്ങളും റിപ്പോർട്ടർമാരും ഉണ്ടായിവന്നു. അപ്പോൾ ഒരു പുതിയ തരത്തിലുള്ള പത്ര പ്രവർത്തനം ആവശ്യമായി തീർന്നു. വെറും സംഗതികളെ എഴുതിക്കുറിക്കുക മാത്രമല്ല, അവയെ സജീവവും ആകർഷകവുമായ രീതിയിൽ ജനസമൂഹം സമർപ്പിച്ചു തീർത്തുവന്നായി. ഒരു റിപ്പോർട്ടറിൽ, കവിയുടെയും ആഖ്യാനികാകാരന്റെയും അംശങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകതന്നെ വേണം.

ഇങ്ങിനെ യുദ്ധമുഖം ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിലാണ് ഒരു പുതിയ രീതിയിലുള്ള എഴുത്തുകാരൻ മുന്നോട്ടു വന്നത്—ഒരു നവീന യഥാർത്ഥ്യത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനും, സാമൂഹ്യബോധത്തോടുകൂടിയും ഉള്ള ഒരു പുതിയ എഴുത്തുകാരൻ. ലോകത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികളും, സമുദായത്തിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം ആയാളെ രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കു നയിച്ചു.

ഇതേ പരിതസ്ഥിതികൾതന്നെയാണ് ഇടത്തരക്കാരായ സാഹിത്യകാരന്മാരെ, ജനങ്ങളിലേക്ക് ഇറക്കിച്ചെടുക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അയാൾ അവരുമായി സ്വയംസാമ്യപ്പെടുത്തി; അവർക്കുവേണ്ടി സംസാരിച്ചു, സംസ്കാരികമായിത്താഴ്ന്നവരിൽനിന്നുകൂടെ എഴുത്തുകാർ പൊന്തിവന്നു; അവർ അവർക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ വാദിക്കാൻ തുടങ്ങി. (“നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇൻ യൂറോപ്പ്” ജോൺലെമാൻ.)

ശ്രദ്ധേയമായ ചോദ്യങ്ങൾ

“ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നിങ്ങളുടെ നവീന ചിത്രത്തിൽ ഏതൊരു തരം മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയാണ് നിങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കാൻ പോകുന്നത്?

...തന്നോടുകൂടെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന, മനുഷ്യനെ തന്നെ പുറമേയുള്ളവരോടു പൊരുതുന്ന മനുഷ്യനെ, ദുരിതങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ, നേതൃത്വം നൽകുന്ന മനുഷ്യനെ, വിമോചനത്തിനായി മനുഷ്യനെ, സ്വതന്ത്ര കാത്തുരക്ഷിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ, വിപ്ലവകാരിയായ മനുഷ്യനെ? ഇയാളെ നിങ്ങളെന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു?”

“നോവൽ ആൻറ് ദി പീപ്പിൾ”—റാൾഫ് ഫോക്സ്.)

ഒരു വമ്പിച്ച ശക്തി

“സ്ട്രീകൾ ഒരു വമ്പിച്ച ശക്തിയാണെന്നു മാർക്സ് സ്റ്റാലിന്റെ അഭിപ്രായം സോവിയറ്റ് ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. സമാധാനകാലത്തെ സുഷ്ഠിപരമായ കാഴ്ചകളിലും, യുദ്ധകാലത്തെ വിഷമങ്ങളിലും, സോവിയറ്റ് സ്ട്രീകൾ മഹനീയമായ സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുരുഷന്മാരോടൊപ്പംനിന്ന് അവർ തങ്ങളുടെ പുതിയ ഭരണകൂടത്തെ ബലമായ ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. പുരുഷന്മാരെപ്പോലെത്തന്നെ ജർമ്മനായ്ക്കുകെതിരായി നിന്നു പൊരുതി.

ചുവപ്പുസേനയിലെ വനിതായുദ്ധാർക്കളിൽ പലരും ഉയർന്ന ബഹുമതികൾക്ക് അർഹകളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

(മേജർ കൊൺസ്റ്റാൻറിൻ പൊളോസ്കിക്—“നൂസ് ആൻറ് വ്യൂസ് ഫ്രം സോവിയറ്റ് യൂനിയൻ” എന്ന ബുക്കിന്റെ.)

നാസിസത്തിന്റെ നാശം

നാസി വ്യവസ്ഥ, അതിന്റെ ഗർഭത്തിൽ വഹിച്ചിരുന്ന ദേശീയ വിപത്തു, ഇന്നിന്നു അലസിപ്പോകാനായി. ആശയം ഭയവും കലർന്നുകൊണ്ടു, 12 കൊല്ലത്തോളം ഇതു കാണുന്നതിന്, ഞങ്ങൾക്ക് കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു. അതേ, ഞങ്ങളിനിന്ന് ആശിച്ചു. സാമൂഹിക രീതിയുപേണ്ടി, ഈ ക്രൂരതയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ഞങ്ങൾ ആശയോടെ കാത്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇതാ ആ സംഭവവികാസം.

നാസിസം പാതാളത്തിലേയ്ക്കു,—അതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമായ പാതാളത്തിലേയ്ക്കു, അതേ നാസിസം പാതാളത്തിലെ കപ്പലാണ്—അധിപതിക്കുന്നതുകണ്ടു ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം എത്രമാത്രം സംതൃപ്തിയും സന്തോഷവുമാണ് ഉള്ളതെന്നോ! സംതൃപ്തിമാത്രമല്ല, സുഖവും, സന്തോഷവും ഉണ്ട്. യൂറോപ്പിലെ ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും, ബഹുമാനവും വിശിഷ്ട ഹ്യൂമനിസ്റ്റ് നവോത്ഥാനവും വീണ്ടെടുക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ ആഹ്ലാദിക്കുന്നു.

ഒരു കാഴ്ച തീർച്ചയാണ്: ‘സ്വാതന്ത്ര്യം’ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നാസിസത്തിന് നാശം വേണം. നാസികൾ ‘സ്വാതന്ത്ര്യം’ത്തിനു കല്പിച്ച അർത്ഥം അവർക്കു മറ്റുള്ളവരെ അടിമപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നാണ്. ‘ജർമനി’യുടെ പേരിൽ നടത്തപ്പെട്ട ആ യാത്രികഗോഷ്ടികൾ അവസാനിച്ചു, ഈ ദുരിതങ്ങളിലും ദുരിഷ്ടങ്ങളിലുംനിന്നു ശ്രദ്ധിതരമായ ജർമ്മന്മാരുടെ സമരകരണത്തോടുകൂടി ഒരു ഗവണ്മെന്റു ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്—മനുഷ്യതയുടെ ശോഭനമായ ഒരു ഭാവിക്കു വേണ്ടിയുള്ള സമുപവർത്തനം. ജർമ്മൻ ജനങ്ങളെ മാറ്റുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു സമുദായവ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റു. (തോമസ് മൺ—ഇദ്ദേഹം നോബൽ സമ്മാനാർഹനായ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ജർമ്മൻസാഹിത്യകാരനാണ്. ഹിറ്റ്ലറുടെ ജർമനി അദ്ദേഹത്തെ നാട്ടിൽനിന്നുട്ടിച്ചുവെച്ചു. “ജനകീയതത്തിന്റെ വിജയം.” “ഇതു ജാല പശുതം” തുടങ്ങിയ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിശ്വവിഖ്യാതങ്ങളാണ്.)

അവരുടെ നേട്ടങ്ങൾ

ചുവപ്പുസേന ധീരധീരം പോരാടുകയും ഏതൊരു ത്യാഗം ചെയ്തും സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ അക്രമികളെ പുറത്താക്കി. മാത്രമല്ല വിജയലാളിതമായ ചുവപ്പുസേനകൾ മുഴക്കുന്ന പീരങ്കി ശബ്ദം ഇന്നു ബർലിനിൽ മാറൊന്നുമില്ല തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചുവപ്പുസേനയുടെ ഈ വിജയങ്ങൾക്കു പിന്നിൽ അവയ്ക്കൊരു പ്രയോജനവും ഉള്ളിവനവുമായി നില്ക്കുന്ന സോവിയറ്റ് നാട്ടിലെ നേട്ടങ്ങൾ അതുതോലമുണ്ടാണു്.....

റഷ്യയിൽ 38000,000 കട്ടികൾ സ്ത്രീകൾ പഠിച്ചുവരുന്നു. 75 ശതമാനം കന്നടപ്പട്ടം 50 ശതമാനം വിരക്കും യന്ത്രികരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 12,000 സ്ത്രീകൾ ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണം, വിമാനമോടിക്കൽ ഇവയിൽ പ്രാവീണ്യം യിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കിൽ പ്രസിഡണ്ടായും സ്ട്രീകളുണ്ട്. 166,000,000 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ റഷ്യൻ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിലുണ്ട്. സോവിയറ്റ് മിനപത്രങ്ങളുടെ ആകെ യുദ്ധ പ്രചരണം 37,500,000 ആണ്. റഷ്യൻ കഴിച്ചുള്ള മറ്റു ഭാഷകളിൽ മാത്രം 2,000 പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്നുണ്ട്. ചെക്കോസ്ലോവാക്, പൊളൻ, ടോർഗ്സ്കായ്, ടെർജനിവ് തുടങ്ങിയ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ 55 ഭാഷകളിലായി 100,000,000 പ്രതികൾ പ്രചരിച്ചുവരുന്നു. പ്രസിദ്ധ ഇംഗ്ലീഷു നോവലെഴുത്തുകാരനായ ഡിക്കൻസിന്റെ നോവലുകൾ 14 ഭാഷകളിലായി 2,000,000 പ്രതികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടൻ, ജർമ്മനി, ഫ്രാൻസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ആകെ ചില വായിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ തുകയേക്കാൾ വമ്പിച്ച കണാണ് ഇതു്.

കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് 90 ശതമാനം ജനങ്ങളും നിരക്കരക്കെങ്കിലും അജ്ഞരായിരുന്നു എന്ന കഥ ആലോചിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ നേട്ടങ്ങളുടെ മുഴുവൻ പ്രാധാന്യവും പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഒരു പുതിയ റഷ്യക്കാരൻ തന്റെ കർക്കശമായ മാനവിനയച്ച കരൈപ്പത്തിൽ പറയുകയാണ്:

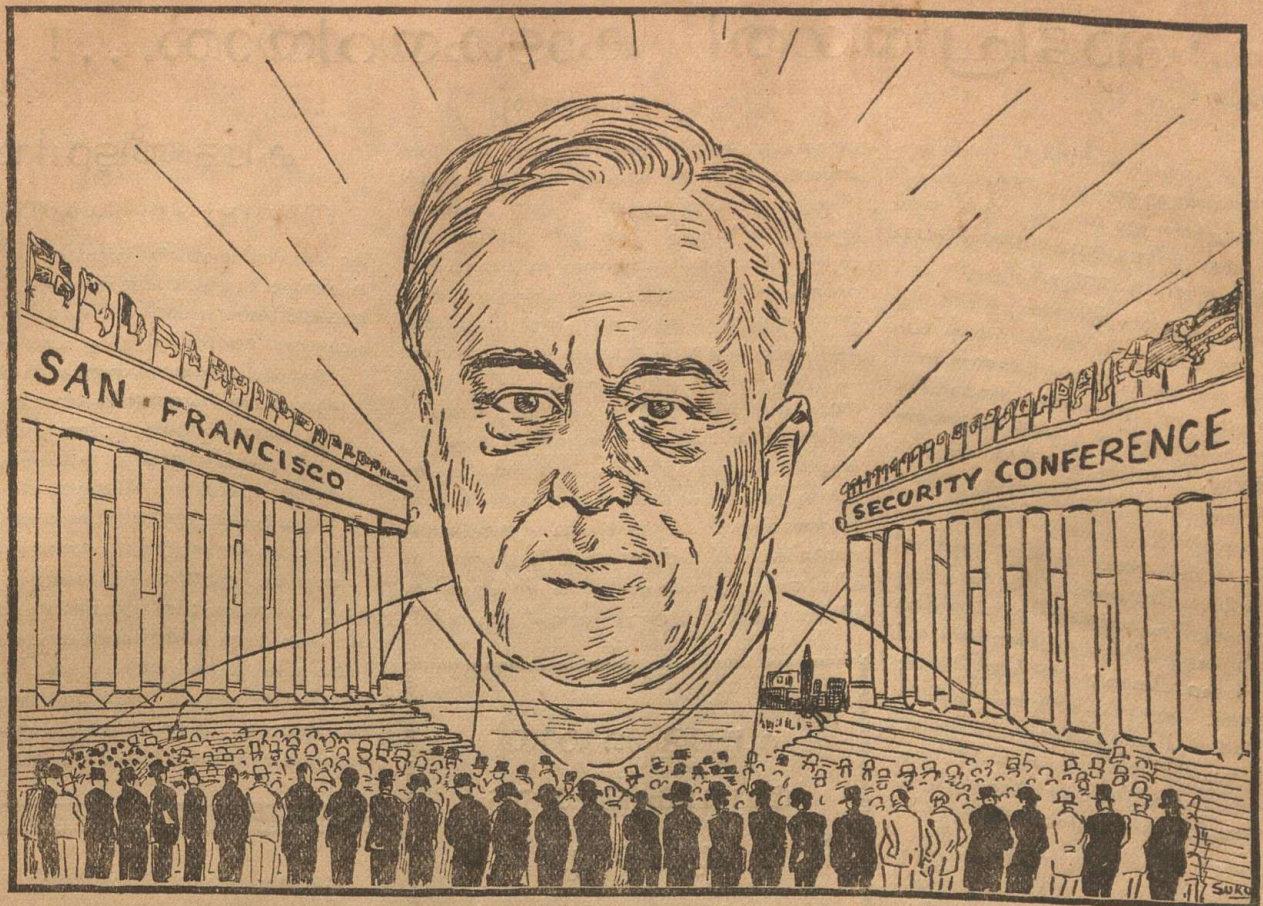
“പഴയ മെഴുകുതിരികളിൽനിന്നു വീണ മെഴുപ്പുള്ളികൾ നിറഞ്ഞ പട്ടഞ്ചൻ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അമ്മ മറിച്ചു നോക്കരുതു. ഞങ്ങളുടെ അതിശയകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു, അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടരുതു്. ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കു, ഞങ്ങൾ മരണത്തെ അക്രമിക്കുന്നതിനു കാരണം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് എന്നതാണ്. ഞങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉസ്ബേക്ക് പട്ടന്ററിയോ, ജോർജിയൻ സ്ത്രീയുടേയോ, ഒരു റഷ്യൻ കിഴവന്റെയോ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നു. ഏറ്റവും പരിപാവനമായ ഒന്നിനെ, ഞങ്ങളുടെ മാതൃഭൂമിയെ, രക്ഷിക്കുവാനാണ് ഞങ്ങൾ യുദ്ധത്തിനു പോകുന്നത്. പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മേ, എന്റെ രാജ്യം ജീവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിശ്ശബ്ദമായി മരിക്കുവാൻ പോലും ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ഞാൻ മറിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മകനെ കൂടാതെ ഒറ്റക്കു കഴിഞ്ഞുകൂട്ടേണ്ടിവരും എന്ന ബോധം പോലും എന്നെ ഈ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും തെറ്റിച്ചിരുന്നില്ല.”

(“ദി കണ്ട്രീമെൻ,” കാക്സ്ഫോർഡ്.)

ലേഖകന്മാർ

യുദ്ധസഞ്ചികയിലേയ്ക്കു പ്രസിദ്ധീകരണാർത്ഥം എഴുതി അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളും പട്ടങ്ങളും മറ്റും പൂത്തിയായി മകിയിൽ എഴുതി അയക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു താമസവും ചിലപ്പോൾ അസാധ്യവുമായി വരുന്നതാണ്. ഈ സംഗതിയിലേക്കു ലേഖകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

(പത്രാധിപർ.)

അമേരിക്കയിലെ സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോയിൽ നടന്ന സുഹൃത്തുസഖ്യം.

സുഹൃത്തുസഖ്യം

(കെ. സി. കെ. പണിക്കർ.)

വി. എസ്സ്.: ഞാനിന്നു വായനശാലയിൽ പോയിരുന്നു.

പി. ടി.: എന്തല്ലാമാണ് വിശേഷങ്ങൾ.

വി. എസ്സ്.: വിശേഷങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല. ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധസഞ്ചിക കാനോറുണ്ടോ?

പി. ടി.: എന്താ, അതിവിശിഷ്ട വിശേഷം?

വി. എസ്സ്.: കുറച്ചു മാസങ്ങൾക്കുശേഷം ഇന്നലെയാണ് ഞാൻ യുദ്ധസഞ്ചിക കാണുന്നത്! ഇന്നു നമ്മളുടെ മലയാളത്തിലുള്ള ഏതു മാസികകളോടും കിടപിടിക്കത്തക്ക പ്രാപ്തിയെത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും തനി പ്രൊപ്പഗാണ്ട പത്രം എന്തെങ്കിലും പറയുന്നു. പ്രമുഖരായവർ, ചെറുകഥകൾ, പദ്യങ്ങൾ, ഇതര രാജ്യവാർത്തകൾ, എന്തിന്നധികം, ഒരു സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനവും, ചരിത്രാസനങ്ങളും തികഞ്ഞു കുന്നുപുതുതായിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ചിലയിടം ചിന്തയും എന്ന കുറിച്ചുകൾ, ആരെയെന്ന് ചിരിപ്പിക്കാതിരിക്കുക? ഇപ്പോൾ സഞ്ജന്യ പത്രമെന്ന കരുതി എഴുതാതിരുന്നിരുന്ന സാഹിത്യകാരന്മാർ പല്ലിളിക്കുന്നുണ്ടാവാം, ഇല്ലേ? ഗവേഷണത്തിനെ ഇക്കാര്യത്തിൽ എത്ര അഭിനന്ദിച്ചാലും മതിയാവുകയില്ല.

പി. ടി.: താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം കേൾക്കട്ടെ. ശരി തന്നെയാണ്.

വി. എസ്സ്.: എന്താ ശരിയല്ലാത്തത്?

പി. ടി.: എനിക്ക് ചില ഭിന്നഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അതു പക്ഷെ വി. എസ്സിന് രസിച്ചു എന്നു വരില്ല.

വി. എസ്സ്.: അതെന്താണ്, താങ്കൾ പട്ടാളക്കാരനായിത്തീർന്നാൽ ഞാൻ താങ്കളെ വെറുക്കണമെന്നുണ്ടോ?

വി. എസ്സ്.: വെറുക്കണമെന്നില്ല. പക്ഷെ പൊതുവെ ചിലരുടെ ഇടയിൽ പട്ടാളം എന്നാൽ വെറുപ്പാണ്.

പി. ടി.: അതു ശരി, അവരുടെ ദൃഢ തത്വമാണ്. അതിന്നടിസ്ഥാനപരങ്ങളായ പല കാരണങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാൽ ആ പഴഞ്ചൻ സമ്പ്രദായത്തിന്നു മുളച്ചു വളർന്നതിനാൽ അതു നിലനിൽക്കുന്നു എന്നെ ഉള്ളു.

പി. ടി.: എന്തെല്ലാമാണ് അതിന്നുള്ള കാരണങ്ങൾ?

വി. എസ്സ്.: പിന്നെ പറയാം. യുദ്ധസഞ്ചികയെപ്പറ്റിയുള്ള താങ്കളുടെ വിമർശനങ്ങൾ കേൾക്കട്ടെ.

പി. ടി.: ഒന്നാമതു അതിൽ പട്ടാളസംബന്ധമല്ലാത്ത പലതുവുമുണ്ടോ?

വി. എസ്സ്.: ഇതാണ് താങ്കൾക്കു പററിയ കുന്നാമത്തെ അബദ്ധം. ഒന്നാമതു, സഞ്ചികയുടെ ഉദ്ദേശത്തെയും സാദൃശ്യത്തെയുംപ്പറ്റി ആലോചിച്ചില്ല. രണ്ടാമതു, സാഹിത്യത്തിന്നു പല വശങ്ങളിൽ സമരസാഹിത്യം എന്ന ഒന്നുള്ളതു അറിയുമൊ എന്നു സംശയവുമാണ്. ഇതാ, മുക്തിയരുതെ. തുറന്നു പറഞ്ഞു എന്നു ഉള്ളു.

പി. ടി.: എന്താ മുക്തിയവാനുള്ളതു, ആലോചിക്കാതെ പറയുന്നതിൽ മുക്തിയുണ്ടു് പക്ഷെ അമല്ല.

വി. എസ്സ്.: ഇതുതന്നെയാണു് പാഞ്ഞതു്.

പി. ടി.: ഇല്ല, ദേക്ഷിച്ചില്ല. ഞാൻ ചോദിക്കാം അതിന്നുത്തരം പറയൂ.

വി. എസ്സ്.: പറയൂ.

പി. ടി.: സാമ്പത്തിക കവികളുടെ ചിന്തയിൽ നിന്നു ഹൃദയമായ് നിർദ്ദിഷ്ടതയുള്ളതല്ലെങ്കിലും?

വി. എസ്സ്.: അതെ.

പി. ടി.: അപ്പോൾ അവരുടെ ആശയങ്ങൾ എല്ലാം അങ്ങിനെ തന്നെ.

വി. എസ്സ്.: അതെ? അല്ലാതെ മറ്റൊരാളിൽനിന്നുട്ടത്താവാൻ പാടില്ല.

പി. എസ്സ്.: അധികപക്ഷവും പാടില്ല.

പി. ടി.: ശരി, എന്നാൽ യുദ്ധസഞ്ചികയിലെ ചില ചെറുകഥകളിലും—പ്രമുഖരായവർ, പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നതിനാൽ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചു, നഴ്സിനെ വിവാഹം ചെയ്തു, എന്നു മറ്റും അനൗചിത കഥകളിൽ ഞാൻ വായിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ ആ എഴുത്തുകാരന്റെ ആശയമല്ലെ അതു്.

വി. എസ്സ്.: അതെ.

പി. ടി.: ആ നിലക്ക് അവിവാഹിതരും പട്ടാളക്കാരനുമായ ഞാൻ ആ സാഹിത്യകാര

നോട്ടു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കും അവരുടെ സഹോദരിയേയോ മരുമകളേയോ എനിക്കു വിവാഹം ചെയ്തു തരുന്നതിന്നു വിസമ്മതിയുണ്ടോ?

വി. എസ്സ്.: കഷ്ടം, പി. ടി. ഇതു നീചവും, നികൃഷ്ടവും ആയതാണെന്നു താങ്കളുടെ ആശയം? തരക്കേടില്ല താങ്കൾ ഒരു വളരെ വളരെ കർമ്മപിന്നിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഇനിയും ലോകമെന്തെന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

പി. ടി.: ഓ! എനിക്കറിയാം. നിങ്ങളുടെ ചിലരുടെ സ്വഭാവം. ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി വിമർശിക്കുന്ന സമയത്തു് താങ്കൾക്കുതന്നെയും? ലോകം എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം? എന്നു മറ്റുമുള്ള മുട്ടുമടയാലുകൾ പറഞ്ഞുഴിയും.

വി. എസ്സ്.: അതെ—അതെ—താങ്കളെപ്പോലുള്ളവരുടെ ആശയഗാഢീഭൂതതാലാണ് പട്ടാളം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ കണ്ണിനെ മടിയിൽ വെച്ചുവെച്ചിരുന്ന അമ്മമാർ മൂർത്തമയ്ക്കോടി ഭയപ്പെടുകയോണ്ടു വീക്ഷിക്കുന്നത്. എങ്കിലും താങ്കളെന്നുപോലിക്കണം—താങ്കളെപ്പോലുള്ളവർ മലയാളത്തിലധികം ജനിച്ചിട്ടില്ലെന്ന്.

പി. ടി.: കാരണം.

വി. എസ്സ്.: ഭയവും ഒരു പട്ടാളക്കാരനാണ്. ഇതേ കണ്ണങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്നെയാണ് അവരുടെ ആശയങ്ങളേയും ശ്രവിക്കുവാനിടയായതു്.

പി. ടി.: എന്താ ഭയയുടെ അഭിപ്രായം കേവലം പട്ടാളക്കാരന്റെ കുറ്റമാണ് ചില ബുദ്ധിശൂന്യന്മാർ പട്ടാളത്തെ വെറുക്കുന്നതെന്നുണ്ടോ?

വി. എസ്സ്.: അങ്ങിനെയില്ല.

പി. ടി.: പിന്നെ—(അതേസമയത്തു മറ്റൊരാൾ വരുന്നു.)—എന്താ തമാശ പറഞ്ഞു് കാര്യത്തിലായോ.

വി. എസ്സ്.: കാര്യത്തിൽ തന്നെയാണ്—പക്ഷെ തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ട—വഴക്കുന്നമല്ല. ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നു വെണമെന്നു ഉള്ളു.

ആഗതൻ പി. ടി യെ അന്വേഷിച്ചു ഞാനുതരുന്നതു്—അന്വേഷൻ വരുന്നതല്ല.

പി. ടി.: ഇപ്പോൾ വരാം എന്നു പറഞ്ഞുപോന്നതാണ്. ഞാൻ പോകുന്നു. നാളെകാണാം.

വി. എസ്സ്.: പി. ടി. കണു വിചാരിക്കരുതെ.

പി. ടി.: അല്ല. ഇതല്ലാം കാര്യമാക്കുകയെന്നു കിൽ—(ചിരിച്ചു).

(എല്ലാവരും പിരിയുന്നു.)

‘അഭിപ്രായഗതി’ കാടുകയറിയാൽ...!

(എം. ഗോവിന്ദൻ)

“ആമയെ ചുട്ടുകയാണെങ്കിൽ മലഞ്ചിട്ടുടന്നു; ഞാനെന്നുമറിഞ്ഞില്ല നാരായണ!” നമ്പൂതിരിയച്ചന്റെ ഈ വാക്യം നമുക്കു കാർഷ്യം. എത്ര നിരുപദ്രവകരമായ ഒരു പദം! എന്തൊരു ജീവകാരുണ്യം?

നമുക്കു ലേഖകൻ ശ്രീ കെ. ജി. സേതുനാഥ് ‘അഭിപ്രായഗതി’യിൽ പലതും പറയുന്നു. പക്ഷെ, അതിന്റെ തുടക്കത്തിൽ നാം ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു, “അശക്തവും അപരിചിതവുമാണ് എന്റെ തൂലിക. യുക്തിവാദത്തിനു ഞാൻ തയ്യാറല്ല.” നോക്കൂ, എന്തൊരു വിനിതമായ അഭിപ്രായഗതി! മഹാശക്തൻ, ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യാറില്ല!

എന്നാൽ, ശ്രീ കെ. ജി. സേതുനാഥ് ഈ മോഹിനിയെപ്പറ്റിയും ഉപേക്ഷിച്ചു “വിശ്വരൂപവും” പുറത്തുകാണിച്ചു പത്രാധിപരുടെ നേക്കു വാളും ചിലമ്പിച്ചുവരുന്ന കണ്ടാൽ! അദ്ദേഹം അട്ടമനാശിക്കുന്നു; ആത്മവിമർശനം; മുറവിളിക്കുന്നു. ഇതു കൊണ്ടൊന്നും മതിയാകാത്ത ആക്ഷേപിക്കുന്നു; അധിക്ഷേപിക്കുന്നു. മാനുഷമോ? തലയിട്ടു തല്ലുന്നു! എന്ത്? ഈ കരുത്തുകെട്ടു പത്രാധിപരുടെ കണ്ഠത്തിൽ സാഹിത്യക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചാണോ?

സാരേ, ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ രചിക്കുമോ, കവിയെ റോയിട്ടരുടെയോ, എ. പി. എ. യുടേയോ കഴുത്തിൽ, കോവിൽ പശുവിന്റെ കഴുത്തിലെ മുട്ടിപ്പോലെ, കെട്ടിയിടുകയാണെന്നുവെച്ചാൽ? ഇല്ല, ശ്രീ സേതുനാഥിന്റെ ‘അഭിപ്രായഗതി’യിൽ, യു. സ. പത്രാധിപർ ചെയ്യുന്ന കടംകയ്യെടുക്കലാണെന്നിട്ട്. എന്തൊരു ധിക്കാരം? പക്ഷെ അദ്ദേഹം പത്രാധിപരോടു ഇങ്ങിനെ പറയേണ്ടതായിരുന്നു: “നിങ്ങൾ എന്താണ് അവരെ കതിരവട്ടത്തേയ്ക്കോ, ഉള്ളാമ്പറയിലേയ്ക്കോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു?” “അതു പലക്കും ആശ്വാസകരമായിരിക്കും.”

അല്ല, പത്രാധിപർ അങ്ങിനെ കവിയെ ന്യായം എണ്ണാൻ കഴിയാത്തതല്ലെങ്കിൽ പരഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? പോർട്ടന്റർ പറയുകയുണ്ടായി, “ദൈവമില്ലെങ്കിൽ, നമുക്കൊരു ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിക്കണം.” ശ്രീ സേതുനാഥ് പറയുന്നു, “യുദ്ധസഞ്ചിക പത്രാധിപർ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നമുക്കു പറഞ്ഞുവന്നു വിചാരിക്കുക.” എന്താണ്, അങ്ങിനെ ഒരു അട്ടമനാശം അസ്ഥാനത്താണോ? ശാസ്ത്രകാരന്മാർ ആദ്യം ഒരു അനുമാനം (Hypothesis) നിർമ്മിച്ചു അതിൽനിന്നല്ലെ പലപ്പോഴും യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേയ്ക്കു പോകാറുള്ളത്?

സമരസാഹിത്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്നു പല തെറ്റിദ്ധാരണകളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന്നുമുണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി ചില അഭിപ്രായഗതികൾ. അതേ “അന്ധരെയെപ്പറ്റി നയിച്ചു!” ഇപ്പോൾ പലയിടത്തും നടപ്പിലുള്ള ഒരു രീതിയാണത്. ആനയെ കണ്ടു കരുതാൻ പറ്റാത്തപ്പോൾ, സമരസാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മുഴുവനും പിടിച്ചു കൊണ്ടു അദ്ദേഹം ചില വിഭാഗങ്ങളോടു ചേർന്നു നിൽക്കുന്നു. പത്രസാഹിത്യവും പ്രസംഗസാഹിത്യവും അധികരിച്ചാൽ ചില വൈകല്യങ്ങളുമുണ്ട്. മുറിവെടുപ്പ് രോഗിയെക്കൊല്ലും; എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സമരസാഹിത്യ നിർവ്വചനങ്ങൾ അതിനെ കൊല്ലുകയല്ല എന്നു നമുക്കു സമാധാനിക്കാം.

കവിതയിൽക്കൂടി വേണമോ കരിഞ്ചന്തകളും മറ്റും തടയാൻ? അദ്ദേഹം ചോദിക്കുകയാണ്. ഞാനും ചോദിക്കട്ടെ, സാരേ, നിങ്ങൾ കവിതയിൽക്കൂടി വിമനസേനയിലേക്കും, സഞ്ചി. എ. (എ) വിഭാഗം എത്തിനാണ് ആളുകളെ വിളിക്കുന്നത് (“ആഹ്വാനം,” “തുണയായ് കൂടെപ്പോരിൻ” എന്നീ കവിതകൾ

നോക്കുക). അതു സാഹിത്യത്തെ പ്രചരണത്തിന്റെ പിറകെ പിടിച്ചു വലിക്കുകയല്ലേ? “അതു ഘനിച്ചയല്ലവ” എന്ന പരമേശി ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞു മൗനിയ്ക്കും. വാദിക്കാനുള്ള ധൂതഗതിയിൽ ശ്രീ സേതുനാഥ് സംഗതികൾ മറക്കുന്നു. അതും, മറുജീവരുടെ തെറ്റുകൾ തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആൾതന്നെ തെറ്റിപ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊന്നും വേറൊരാൾ ഇരട്ടിപ്പറയുന്നു!

“ഐക്യകക്ഷികളുടെ പസഫിക് സന്ദർശനവും, ബർമ്മയുടെ പുനരുദ്ധാരണവും; ഒരുവിധത്തിൽ കവിതയാകിയാൽത്തന്നെയും സാഹിത്യകുലഭാരവിന്റെ ഭരണക്ഷമയിൽപ്പോലും അതുകൾ കൂടിയിടാൻ ആരും അനുവദിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. . . . ജിനോവ ഉൾക്കടലിലെ അമേരിക്കൻ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചെഴുതുന്ന കവിത അതേപ്രകാരം തെറ്റാത്തതല്ല എഴുതിക്കഴിയുന്നതാണ്” മറ്റും മറ്റും പറഞ്ഞിട്ട്,

പട്ടാളക്കാരായ ലേഖകന്മാരുടെ

ശ്രദ്ധയ്ക്കു

സൈനികജീവിതത്തിൽ ഏല്പിട്ടവർ യുദ്ധസഞ്ചികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനും അയക്കുന്ന പട്ടാളക്കാരുടെ, ലേഖനങ്ങൾ, റിപ്പോർട്ടുകൾ, കഥകൾ മുതലായവയെല്ലാം അതതു ലേഖകന്റെ കമ്പനികളാണെന്ന് കാമിസറുടെ സമ്മതവും, അംഗീകരണവും നേടി, അദ്ദേഹം മുഖാന്തിരം ഈ ആഫീസിലേക്കു അയക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ലെന്നു പ്യൂസനസമേതം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ എളിയ വിചാരം സൈനിക സാഹിത്യകാരനെ നിരാശപ്പെടുത്തുകയല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കട്ടെ.

(യു.സ.പ.)

“ഏതു രീതി കൈക്കൊണ്ടാലും ഉത്തേജനമാണോ കവിതയെന്നും കവിയുടെ ശ്രമം പലയിടത്തും ഇടക്കു വിശ്രമിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കുക” എന്നു അദ്ദേഹം നമ്മോടു ശാസിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തെ അപ്പടി നിക്ഷേപിക്കുന്നതാണ് രണ്ടാമത്തേത്. രണ്ടും ശരിയാകാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ആദ്യം പറഞ്ഞ വിഷയം! കവിതാകമ്പനിയ്ക്കു തെറ്റാൻ പാടില്ല. തന്മൂലം ആ വിഷയത്തിൽനിന്നു അവർ വിരമിച്ചു നില്ക്കണംവോലും പക്ഷെ, “ഏതുരീതി കൈക്കൊണ്ടാലും ഉത്തേജനമാണോ കവിതയെന്നു” നോക്കുവാനും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. അല്ല സേർ, ഞങ്ങളെന്താണ് വിശ്വസിക്കേണ്ടത്? കവികളോടു ഏതായാലും ഞാനും അപേക്ഷിക്കട്ടെ. നിങ്ങളാലോചിച്ചതന്നെ പ്രവർത്തിക്കണം. ആദാമിനോടു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു ‘പഴം’ തിന്നാൻ പാടില്ലെന്നു ഇശ്ശാക്കൻ വിചാരിച്ചതിനെ, ആദാം ചാഫീച്ചതുകൊണ്ടല്ല, നമുക്കു മുതുമുത്തല്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു ഈ ഗുലുമ്പുകൾക്കൊക്കെ വന്നത്? ശ്രീ സേതുനാഥ് നിങ്ങളെ സമരസാഹിത്യത്തിന്റെ പല പാമ്പാക്കുളിലേക്കും തിരിച്ചുവിടുന്നു. എന്നിട്ടു ചിലയിടത്തു എഴുതിവെക്കുന്ന ‘No Thoroughfare’! പോകരുതേ, ആ വിലക്കുപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളിൽ പോയാൽ ആദാമിന്റെ അനുഭവമുണ്ടായാണോ! അതും ‘ഇവ’ ഇല്ലാത്തയുള്ള ഒരാളാണ് നിങ്ങളെങ്കിൽ ഒറ്റക്കു കിടന്നുഴലേണ്ടിവരും.

കീഴടങ്ങിപ്പോവാൻ!

(കെ. സി. കേശവ പണിക്കർ)

ഭരതമേദിനി തന്നിൽപ്പിറന്നവർ, പൊതുതുകയാണുപോരാളിമാരവർ. അവരുടെപ്പിന്നെ ചെന്നിന്നും, വൈരികളെപ്പോലെയോ? വീടുന്നാട്ടു പായുവാൻ.

ഹഹഹ! നോക്കുവിനെത്രമേലുജാലം മഹിമയേതോ സൈനിക സേവനം? മഴ, വെയിൽ, മഞ്ഞു, കൂരിരുളെന്നിവ-വഴി മുടക്കുകയല്ലെങ്കിലും കൂസാതെ, അന്ധനാഭിമുഖം നിൽക്കാതെ, ഭാരത-നന്ദൻ പോവുന്നു, മുന്നോട്ടു പോവുന്നു.

വിജയമെങ്ങുമുള്ളതും സ്വാഗതം അജിതവിക്രമന്മാരവർക്കൊക്കെയും! മതി, പുലമ്പേണ്ട; നിർത്തുവിൻ ജപ്പാനും ചന്ദികൾ മാത്രം കൊന്നിടുന്ന ജാപ്പകൾ. ‘ഹരികിരി’യ്ക്കായി യത്നം തുടരുവിൻ. നെരിപൊരികൊണ്ടു മണ്ടിയൊളിക്കുവിൻ. അതിനുസാക്ഷ്യമല്ലെങ്കിൽ മടിയ്ക്കുതെയ്തിനെ വന്നിന്നു കീഴടങ്ങിപ്പോവിൻ.

അപ്പോൾ എന്താണ് സമരസാഹിത്യം! ആ സത്യത്തെ വിശ്വരൂപം നിങ്ങൾക്കു കാണണമോ? ശ്രീ സേതുനാഥന്റെ ‘അഭിപ്രായഗതി’യാകുന്ന തിരിയുന്നില്ലെന്ന് ചൊരിച്ചിട്ട്,

“നിടിലതലമതിക്കുവാൻ പൊട്ടും ചട്ടലകുചങ്ങൽ പൊതിഞ്ഞു ചാരു പട്ടം ഉടലഴകിനുള്ളിലായ മട്ടം”

മറുമായി അതു അവർ വരണം! ആ ‘ശ്യാംശാരഭം’ വെട്ടി, വിശ്വരൂപമോഹിനി ആടിക്കുഴങ്ങു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പലാഴിമനത്തിലെ മോഹിനിയെപ്പോലെ, “അവരും ആത്മരും അസ്ഥരമായ ഭരതൻ ജീവൽപ്പുറന്ന സന്ധ്യകരമായ, ജീവിതം ശാപേരകമായ,” അമൃതമായി നാണക്കങ്ങളെ അപരരിക്കുന്നു! “വൈരാഗ്യമേറിയ വൈദികനും വൈദിക മുന്മുറിയോടിയ ഭരതം” അമ്പരന്നുനിന്നുനിൽക്കുന്നു. ശ്രീ കെ. ജി. സേതുനാഥാകട്ടെ, ഈ രംഗമെല്ലാം കണ്ടു, “ഞനേപ്പോഴും പറഞ്ഞില്ല, യുദ്ധസഞ്ചിക പത്രാധിപരും മറ്റും എന്തിന്റെ” എന്നു എല്ലാവരോടും ചോദിക്കുന്ന മുഖഭാവത്തോടെ രന്റെ സമരസാഹിത്യഭാവിയെ ഇടംകണ്ണിട്ടു നോക്കിനിൽക്കുന്നു!

ശ്രീ സേതുനാഥ് ഇതുകൊണ്ടും വിശ്രമിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം രന്റെ സാഹിത്യപ്രാബല്യം കൊണ്ടു നമ്മെ ശാസിക്കുകയോ, വൈദ്യത്തിലുള്ള രന്റെ നൈപുണ്യവും നമുക്കു മുഖിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. “പത്രാധിപരുടെ വാളിന്റെ ദൃഷ്ടി!” അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അങ്ങേ ഒരു കണ്ണു വൈദ്യനും കൂടിയാണ്. അതോ! പുളളിക്കാരൻ വല്ലാത്തൊരാൾ!

അപ്പോൾ ശ്രീ സേതുനാഥ് തന്നെപറയുന്ന രന്റെ ലേഖനം കാടുകയറിയതാണെന്നും. ശരിയാണ്, കാടുകയറിയത് പല വൈകല്യങ്ങളുമുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചിത്രങ്ങളായ അഭിപ്രായഗതികൾ. കാടുകയറിയതിനാൽ മലമ്പുറം പിടിപെട്ടിരിക്കാം. അതിന്റെ രീതികളൊക്കെ ചില പിടും പേയകളും പറഞ്ഞു. അതിനെന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുന്നത്? കുറച്ചു മരുന്നു കൊടുക്കുക. എന്തായാലും പനി മാറട്ടെ. ഇനിയും കാടുകയറാതിരിക്കാൻ തോന്നാട്ടു എന്നുശിക്ഷക.

ശ്രീ സേതുനാഥിന്റെ അഭിപ്രായഗതിയിൽ, നിന്നു മറുജീവരുടെ നേക്കു അയച്ചു കളിയമ്പുകളും കിട്ടിച്ചുകുളഞ്ഞാൽ ഒന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. സമരസാഹിത്യത്തെപ്പറ്റിയെല്ലാം, അദ്ദേഹം തൊലിപ്പുറമേയുള്ള ചില വാദങ്ങളേയുള്ളൂ. അതു സാമരിപ്പ.

ചെറുകഥ

തങ്കപ്പല്ല്

(പി. എസ്. നീലകണ്ഠ ശർമ്മ, ബോംബെ)

അപ്പം പ്രായംകൂടിയ ഒരാൾക്കു ചെറുപ്പക്കാരിയായ ഒരു ഭാര്യയെക്കിട്ടുക എന്നതു വളരെ രസമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഭാര്യ ഒരു സുന്ദരിയും, കുറച്ചു പഠിച്ചുള്ളവളും കൂടിയാണെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തു പറയുവാനാണ്!

കണ്ണൂരാമൻ നമ്പിയാർക്കു ഇതെല്ലാമൊത്തു. അയാൾക്കു വയസ്സു നാലുപത്തു; ഭാര്യക്കുറേപ്പതു കുറവ്; എങ്കിലും അവർ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുകയും ദാമ്പത്യജീവിതം നല്ലവോലെ നടത്തിപ്പോരുകയും ചെയ്യുവാനു. വീട്ടിൽ വേറെ ആരുമില്ല; ഒരേ ഒരു മരുമകൾ, ഭാര്യ, നമ്പിയാർ ഈ മൂന്നു തടികൾ മാത്രം.

നമ്പിയാർ ഒരു നല്ല നാടൻകുപ്പിക്കാരനാണ്. ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കാതെ നല്ലവോലെ വേലയെടുക്കും; കിട്ടുന്ന അനുഭവങ്ങൾ ശരിയായ വിവരം വിളക്കും; സുഖമായി ജീവിക്കും; ഇതാണ് അവരുടെ ഗൃഹജീവിതം. ചില അസുഖങ്ങൾ പറയാറുണ്ടു, “അറുത്ത കൈക്കു മറ്റു കൈകളു” എന്നും മറ്റും. പിന്നെ പഠിച്ച ഒരു പരിഷ്കാരിപ്പെണ്ണ ഒരു തനി നാടൻ കുപ്പിക്കാരനെക്കല്പാണം കഴിച്ചതിനെപ്പറ്റി. എന്തൊ പറയട്ടെ: ഒന്നു രീച്ചു; അപർ സുഖമായിട്ടാണു കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നതെന്നുള്ളതു്.

നമ്പിയാർ ഒരു മുൻകോപിയാണ്. അയാൾക്കും ചില ദുഷ്ടശക്തികളൊക്കുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ ഏതോ ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ എന്തൊ ഒരു തെറ്റു ചെയ്യുന്നതായി അയാളുടെ അറിവിൽപ്പെട്ടു. അന്നു മുതൽക്കു പട്ടാളം, പോലീസ്, ഗവണ്മെണ്ടുടേയും ഗവണ്മന്റർ എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞാൽ നമ്പിയാർക്കു വലിയ പകയാണ്. മാത്രമല്ല, എവിടെയെങ്കിലും വെച്ചു ഒരു പട്ടാളക്കാരനെക്കണ്ടാൽ അയാൾ “എന്താക്കൊ” ചീത്ത പറയാതെ വിട്ടുകയുമില്ല.

ഒരു ദിവസം കാലത്തെ കണ്ണികഴിഞ്ഞു നമ്പിയാർ പുറത്തേക്കിറങ്ങി. ഏകദേശം കാൽ നാളിക ദൂരത്തിൽ അവിടെക്കു മാവിൻ തോപ്പുണ്ടു്. നമ്പിയാർ അവിടെയെത്തി തോട്ടത്തിൽ പലതും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. അതു മാങ്ങ ധാരാളമുള്ള കാലം; മാവിന്റെ കൊമ്പുകൾ ശരിയായിട്ടു കെട്ടുക; വേലിക്കു പുറത്തേക്കു ചാഞ്ഞു കിടക്കുന്നതിനെ അകത്തേക്കു കെട്ടുക; കൊഴിഞ്ഞു കൂടിക്കിടന്നിരുന്ന കരിയിലയും മറ്റും അടിച്ചു വാരി ശുചിപ്പെടുത്തുക; മറ്റും മറ്റും.

മണി പതിനൊന്നടിക്കാനായി. വേല ചെയ്യുന്നമ്പിയാർ ഒട്ടൊന്നു വിധത്തു്. അടുത്തു പന്തലിച്ചു നിന്നിരുന്ന ഒരു മാവിന്റെ ചോട്ടിൽ ചെന്നിരുന്നു. അതു അപ്പം തണുപ്പുള്ള ദിക്കായിരുന്നു. ചെയ്ത പരിശ്രമത്തിന്റെ ശേഷം കിട്ടിയ ആ തണുപ്പും തണുപ്പും അയാൾക്കൊരു മൃതമായിത്തോന്നി. അറിയാതെ തന്നെ ഒന്നു മയങ്ങിപ്പോയി. ഈ സമയത്തു “കിരു കിരു” എന്നൊരു ശബ്ദം. നമ്പിയാർ പെട്ടെന്നു കണ്ണുതുറന്നു. ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ വേലിക്കു പുറത്തേക്കു ചാഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന ഒരു കല മാങ്ങയെ റോഡിൽനിന്നും എത്തിപ്പറിക്കുന്നു. നമ്പിയാർക്കു സഹിച്ചില്ല; താങ്ങുവാൻതക്കത്ത അരിശത്തോടു കൂടി വേലി കവച്ചു ഹനുമാനെപ്പോലെ ഒരു ചാട്ടം; “എടാ, ഛതു നിന്റെ അച്ഛന്റെറു പ്യാക്കുന്ന വിചാരിച്ചെ” നമ്പിയാർ ഗർജ്ജിച്ചു. “ഓ, ഓ” കൂടെ പട്ടാളക്കാരന്റെ രണ്ടു ചെവിത്തേറ്റു.

അവിചാരിതമായി കിട്ടിയ ഈ അടി പട്ടാളക്കാരനെ അസാധുമാക്കി. അയാൾ വേണമെങ്കിൽ രണ്ടു മാങ്ങക്കു എട്ടെന്നു കൂടി വിലകൊടുക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ, പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഫലം!

“നിന്നെ ഇതോടെ തീർത്തേക്കും” നമ്പിയാർ വീണ്ടും കയ്യോങ്ങി. ഈ പ്രാവശ്യം പട്ടാളക്കാരനും സഹിച്ചില്ല. കസത്തു ചെയ്ത ബലപ്പെട്ട അയാളുടെ കൈ നമ്പിയാരുടെ ചെവിട്ടത്തേക്കും എത്തിനോക്കി. എന്നാൽ അതു കുറച്ചുകൂടി ശക്തിയോടെ ആയിപ്പോയി. അതാകിടക്കുന്ന കണ്ണൂരാമൻ നമ്പിയാരുടെ പല്ലൊന്നു

താഴത്തു്! “ഹാ! ഹം” ജനങ്ങൾ കാടിക്കൂട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. “പട്ടാളക്കാരന്റെ കൈയ്ക്കു, വേലിപൊരിച്ചു, മാങ്ങ തല്ലിക്കൊഴിച്ചു, വീടു പൊളിച്ചു, പെണ്ണിനെപ്പിടിച്ചു” കൂക്കും വിളിയും വർദ്ധിച്ചു. ഈ തിരക്കിനിടയിൽ പട്ടാളക്കാരൻ ഏങ്ങിനെയാ അവിടന്നോടി രക്ഷപ്പെട്ടു. അവിടെത്തന്നെ നിന്നിരുന്നെങ്കിൽ അയാളുടെ എല്ലു വെള്ളമായെന്നു്.

“അങ്ങി നടുക്കുട്ട” അങ്ങനെപ്പോലെ വിഡ്ഢിപ്പടയ ജനങ്ങൾ ഒരേരേത്തരായി പിരി

മധുര ജില്ലക്കാരനായ ലഹ്ലു നന്ദൻ ഇ. പി. നോയപ്പ. അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച വീരപരശ്രമങ്ങൾക്കായി, എം.ബി.ഇ. മെഡൽ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യുവാൻ തുടങ്ങി. നമ്പിയാർ തെരിച്ചുവേല പല്ലു മെടുത്തുകൊണ്ടു വീടു ചെന്നെത്തി. അതേ പട്ടാളക്കാരൻ തന്റെ വീട്ടിൽ പുറമെത്തു കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുന്നു! അയാൾക്കു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സൂക്ഷിച്ചു. അതേ അയാൾ തന്നെ. അടങ്ങിയ കാട്ടു തീ വീണ്ടുമാളിക്കത്തി. “എടാ കല, നീ ഇവിട്ടുവെന്നൊളിച്ചു? നന്നായി; ഓ പൂക്കുഴിച്ചേക്കും” അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടു നമ്പിയാർ പട്ടാളക്കാരന്റെ നേക്കുടുത്തു. നന്ദിനി (അതാണ് മിസിസിന്റെ പേര്) കാടിവന്നു. “ഉ, ഉം എന്താതു്! നിങ്ങൾക്കെന്തു പിണഞ്ഞു! അളിയനെ ഞ്ഞാ സല്ലരിക്കേണ്ടതു്! നന്നായി, വളരെ നന്നായി” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവർ ഇടക്കു കയറിത്തുടങ്ങു.

“അളിയൻ: അളിയനാതു്! ഞ്ഞാ! നന്നായി തെറ്റു പററില്ലൊ” നമ്പിയാർ വികണ്ഠനായി അവിടെ താഴത്തു തന്നെ ഇരുന്നു.

“അറിയാതെ വല്ലതും പറഞ്ഞാൻ സാരമില്ല. എഴുന്നേൽക്കു, ഉണ്ണാനായി” നമ്പിയാരുടെ കയ്യിൽ കടന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടു നന്ദിനി അകത്തേക്കു പോയി.

നന്ദിനിക്ക് ഒരു സഹോദരൻ ഉണ്ടു്. നാലഞ്ചു കൊല്ലം മുമ്പു അയാൾ നാടു വിട്ടുപോയി. യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നു. പല ദിക്കിലും ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു. ഇന്നു ആ ദിക്കിലുള്ള ക്യാമ്പിൽ മാറി വന്നിരിക്കുകയാണ്. നാടു വിട്ടത്തിന്റെ ശേഷം എഴുത്തു കത്തൊന്നുമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു പരസ്പരം യാതൊരു വസ്തുമാനവും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. വീട്ടിൽ ചെന്നു

ഭാരതമാതാവോടു്

(കെ. സി. വിശാലാക്ഷി, വിദ്യാർത്ഥിനി)

ഭാരതമാതാവേ ഭവതിതൻ ദുഃഖമകു നിടാനായി സുഖമുക്കാനായ് ജയക്കൊടിനാട്ടാനധികരാമനും വരികയില്ലേയ്യെ വൃസന്നിച്ചിടേണ്ട ഭവതിതൻ ദുഃഖമകലെ നിഷ്കവാ-നരീവ ധീരനായ് പ്രയത്നം ഞങ്ങൾ പെരുത്ത ബോധുതൻ കരോര ശബ്ദങ്ങൾ മനംകുലങ്ങൊരി പാതനിടും ഞങ്ങൾ അടുക്കുളയ്ക്കു കത്തടച്ചു വാഴുന്നോ-രബലകളാകും വനിതകൾപോലും ഭവതിതൻ ദുഃഖമകലെ നിഷ്കവാ-നരീവനെ കൃതോടനുഭവിയ്ക്കുന്നു. അതിനാലിന്നിമേലവശത കൈവിട്ടവരെ നന്നായിട്ടനുഗ്രഹിക്കേണ പെരിയ വീരൻതൻ ജനനിയൊക്കുന്ന ഭാരതമേദിനി പരിതപിയ്ക്കേണ്ട വലനാം ജ്ഞാന്റെയടിമയാകവാ-നൊരുക്കുകില്ലനിൻ തനയർ നിണ്ണയം. അതു നിനച്ചേതും വൃസന്നിച്ചിടേണ്ട മനം കലുങ്ങേണ്ട, മതിഭ്രമം വേണ്ട ഭവതിതന്റെയനുഗ്രഹിച്ചാലും മതുമാത്രംപോരുമിവിടെ പോർ ചെയ്യാൻ. ഭാരതമാതാവേ ഭവതിതൻ ദുഃഖമകലെ നിഷ്കാനായ് സുഖമുക്കാനായ്.

പ്ലോമാണു സഹോദരന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു മനസ്സിലായതു്. അവിടന്നു നേരെ ചേച്ചിയേയും ചേട്ടനേയും കാണുവാൻ അന്വേഷിച്ചുപിടിച്ചു ഇങ്ങോട്ടു വരുമ്പോഴാണ് മാവിൻ തോപ്പിന്റെ അടുത്തുവെച്ചു നടന്ന കൂടിക്കാഴ്ചയും, കൊടുക്കൽ, വാങ്ങൽ എല്ലാമുണ്ടായതു്.

കാഴ്ച മനസ്സിലായപ്പോൾ നമ്പിയാർ വളരെ പരിഭവിച്ചു വിഡ്ഢിയാക്കി. അവസാനം പറയുകയാണ്: “നടക്കേണ്ടതെല്ലാം നടന്നു, നിന്റു ചെയ്യാനൊ, കാഴ്ച പറയുമ്പോൾ രണ്ടു മാങ്ങ, ന്നൊപ്പമേ എവടെ വരെ എത്തിന്നുനോക്കു.”

അന്നു ചന്ദ്രൻ (അളിയന്റെ പേര്) ക്യാമ്പിലേക്കു തിരിച്ചുവരികുമ്പോൾ നമ്പിയാർ ഒരു കൊട്ട മാമ്പഴംകൂടെ കൊടുത്തയച്ചു “നാടും വീടും വിട്ടു കിടന്നു കക്കുപ്പെടുന്ന ആ പാവങ്ങളും തിന്നട്ടെ” നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടു്. ഹാ! എന്തു മാറ്റം.

ചന്ദ്രൻ തരും കിട്ടുമ്പോളൊക്കെ ചേച്ചിയെ—അല്ല—മാറ്റാരെയൊ കാണുവാൻ വന്നു തുടങ്ങി. ദിവസങ്ങൾ ചിലതു കഴിഞ്ഞു. നമ്പിയാർ തന്റെ വേല പല്ലു തങ്കംകൊണ്ടു കെട്ടിച്ചു വന്നിരിക്കുകയാണ്. നന്ദിനിയെ നോക്കി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു. അവൾ കാടിച്ചെന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഒരു നാലുമയങ്ങു വെച്ചുകൊടുത്തു. കണ്ണൂരാമൻ നമ്പിയാർക്കു വയസ്സു വീണ്ടും ചിലതു കുറഞ്ഞു. “ഈ സമയത്തു വീട്ടിൽ പിൻപുറത്തും ചിലതു നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ജാര (മരുമകൾ) നന്ദിനീക്കുഞ്ഞുമാമരുമാരുടെ ഈ ലീലകൾ ഒളിച്ചു നിന്നു കണ്ടു. അവൾക്കു തീരെ സഹിച്ചില്ല. ചന്ദ്രനുണ്ടു പിൻപുറത്തു. ജാര കാടിച്ചെന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

“അരുതു്! അരുതു്! അമ്മായിയൊ മഹനം കണ്ടാൽ” ചന്ദ്രൻ തടുത്തു.

“കണ്ടാൽ! കണ്ടാലെന്താണ്! അവർ ചെയ്യു കാണിച്ചതു തന്നെയാണ് ഞാനും ചെയ്യുന്നതു്” ജാരവിന്റെ മുഖത്തു ഒരു കുറുപ്പു ചിരിവന്നു.

അധികം താമസിയാതെ ജാനകീപരിണയവും നടന്നു. ആ വീട്ടിലെ മൺതരികൾ കൂടി പ്രേമത്തിന്റെ മലിചികളായിത്തെളിഞ്ഞു. എങ്ങും ഒരുത്താഹം സന്തോഷം.

ഇടക്കു നന്ദിനി പറയാറുണ്ടു് “അതു നിങ്ങൾക്കൊരു ഭംഗിതന്നെയാണ്.”

ആദ്യമെല്ലാം നമ്പിയാർ ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു “എതു്.”

അപ്പോൾ നന്ദിനി പറയും “അതു തന്നെ, ആതങ്കപ്പല്ലു.”

സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ നഗരം

ഭാവിലോകത്തിന്റെ ജാതകം കുറിക്കപ്പെടുന്നത്

ഇവിടെ വെച്ചായിരിക്കും

ചിതറിയ ചിന്തകൾ

(കെ. പി. നായർ, ഏഡൂർ)

ശുഭ മാരക ജന്മമൊന്നാണോ-
നഭിമാനേന കരസ്ഥമാക്കിനേൻ,
ശുഭമായ വരകിളി മാരക-
നഭയത്തിൽ നിനപ്പതൊക്കെയും.
നവയൗവന മെത്തിനോക്കുവേ,
യവനം നേടി നടന്നിതൊട്ടുനാൾ,
ഭവനങ്ങളിലില്ലാത്ത കൃപാ-
ലവലേശം കണികളെ മാരകർ;
മതിശാലികൾ ധീരരെക്കൂടും
പുരുഷമോദന സുഖിച്ചിരിക്കുവേ,
പതിനാഴ്ച കയത്തിലാഴ്ചവാൻ
വരുമോ വാഞ്ചിമതി; മില്ലൊരിക്കലും!
ചതിവിൽ പലരൊത്തു ജാപ്തകൾ
മുതിരും കാഴ്ച സഹിച്ചടാതെ ഞാൻ
അതിമോദമൊടന്ന സേനയിൽ-
പതിയായ്ത്തന്നെ, ഭവിച്ചു ഭാഗ്യമേ!
അകളങ്ക മനസ്സർവ്വവരികൾ
കുകമൊക്കെപ്പിളയുന്ന മാന്ദ്യരി,
പകയോടടുപ്പം, വശം
തികയും നാലൊരനാളു പോകുകിൽ
പടയിൽ ബഹു:യൊയ്ക്കുശാലിയാ-
യടർച്ചയുണ്ടെന്നിന്ന മൂലമായ്
ഭടനായകരെന്നെ ധീരത-
കുടമെന്നോതി! ലഭിച്ചു മുദ്രയും.
മമ മാതൃകനിപ്പിലിന്നിര-
അമിതാനന്ദമെന്ന വാത്സര്യം
“സുമോഹിനിയാളൊരുത്തി-ആ
‘സുമതി’ നിന്നെ വെറുത്ത തയ്യലാൾ,
അവളിന്നുപോലെ താവക
പ്രണയത്തിൽ കൊരിപ്പണ്ടിരപ്പോൾ”
ഇവ മാരക രീതിയോ? അതോ;
വനിതയ്ക്കിന്നു വിധിച്ച നീതിയോ?
(യുഗ്മകം)

ഒരുവൊക്കെത്തന്നെപ്പോലായേ,
യുദ്ധഗർവ്വത്തൊടു പാഞ്ഞു പെണ്ണവർ
പരമെന്തു കഥിച്ചിടേണ്ടുണ്ടാ-
നരുതേ, ലോകരഹസ്യ മോരവാൻ!
നിലയറു നടന്ന കാലമെൻ
നിലയിൽതെല്ല മെഴുത മൈന്യത,
കലകിത്തിവളത്തിവാണൊരാ-
‘പ്പുലമുടൻ രവി’യം വശത്തെയെ!
ഇനിയൊട്ടു ദിനങ്ങൾ പോകിലാ-
ശനിയൻ ‘ഹിറ്റ്ലർ’ തുലഞ്ഞുപോയിടും
കനിവുപുലയുന്ന വിട്ടിടാൻ
തൂനിയല്ലെങ്ങൾ മുരട്ടുകള്ളനെ
മതിഹാസിസ രീതിമന്നിലി-
കൊതിയന്മാർക്കുടയം ലഭിച്ചിടാ;
“അടിക്കൊണ്ടു തവിച്ചുപോയവാ-
മ്പിടനോക്കും കടികൂട്ടുവാൻ ള്ളം.”
അതുമല്ല, നിനക്കുകിൽ, ഫലം-
‘വരുമോ? പാമ്പിനു പാൽകൊടുത്തുപോൽ
അതിനാലുഴയുന്ന മൻമനം
തിരളല്ല ഒന്നൊരു സിന്ധു വിൻസമം.
കമനീമണിയാളൊരുത്തി-ആ
‘സുമതി’ ബാസവ മൊക്കെയപ്പറ
സുമനോഹര മായിട്ടെന്നൊരി-
സമയം, വൈരിയെ വെന്നിടട്ടെ ഞാൻ.
അതിനാൽ തിരമോട്ടു പോകയാ-
ണതിനായ് ഞാൻ രണരംഗമൊന്നിടാൻ
ഇതുവിട്ടുവരുന്ന, കാലമ-
പ്പുതുഗാഹസ്യ മുടൻ തുടന്നിടാം.

നഗരത്തിലെ പട്ടകുററൻ കെട്ടിടങ്ങൾ.

ടലിഗ്രാഫ് കുന്നിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ കാണുന്ന സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ നഗരം.

ഐക്യരാഷ്ട്ര സമ്മേളന സ്ഥലമാക്കാനിടയുള്ള സിവിക് ആഡിറ്റോറിയം

ഒരു സോവിയറ്റ് കഥ

ഒടിയ ഭൂരം

(ജി. റിക്സിൻ.)

ആ ചെറിയ കുടിയിൽ റൂമനിയക്കാരനായ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനും ഞങ്ങളും കൂടിക്കെ മറ്റൊരും ഉണ്ടായിരുന്നു. നിങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചാണ്. മറ്റൊരു ചില രാത്രികൾ ആ ചെറിയ മുറിയിൽ കഴിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഞങ്ങൾ കിടന്ന ഉടനെ പല ചിന്തകളും ഞങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടി. മുറി ഇരുട്ടാത്തതിനാൽ അതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ കാണുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്കു വളരെ എളുപ്പമായിരുന്നു.

എങ്ങിനെയൊ ആ റൂമനിയക്കാരൻ മെനം ഭഞ്ജിക്കുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ ഒരുവിധം കാത്തു നിന്നു. അദ്ദേഹം അവസാനം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി: “മഹാഭാരതം, നിങ്ങൾ ഒരുവിധത്തിലും നിരാശരാകരുത്. സൂര്യോദയംവരെ മൂട്ട അതിന്റെ പ്രവൃത്തി തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകും. അതിന്നു ഒരു പ്രതിവിധിമാത്രമേ ഉള്ളൂ—പുറത്തുപോയി ശുദ്ധ വായുവേൽക്കുക. അതു വളരെ അധികം സഹനം വേണ്ടു. നിങ്ങളുടെ ഒരു കൊസാക്കുകാരൻ ഇന്നലെ രാത്രി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ശക്തിമന്യായ അദ്ദേഹത്തിനുപോലും അതു സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ തെരുവിലേയ്ക്കുപോയി. പിന്നെ കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച.....”

എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നു ഞങ്ങളോരും കേട്ടില്ല. ഞങ്ങളുടെ കൊസാക്കുകാരന്റെ ഉദാഹരണം കേട്ടതോടുകൂടി ഞങ്ങൾ ആ കുടിയിൽ വിട്ടു പുറത്തേയ്ക്കുപോയി.

നില്പുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വെളിച്ചം ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ എന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിളക്കും ഞാൻ കത്തിച്ചു. കാരണം എന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ മുഖവും സ്ഥാനവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത കരാളം തോന്നി. അദ്ദേഹം താടി മീശയോടുകൂടിയ ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരു ലഫ്ടനേന്റ് ആയിരുന്നു. അത്രമാത്രമേ എനിക്ക് അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ.

ഞങ്ങൾ ഒരു മരത്തടിയിൽ ഇരുന്ന സിംഗിറ്റു കത്തിച്ചു. ഉറങ്ങുവാനുള്ള ആഗ്രഹമെല്ലാം പോയതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആ ലഫ്ടനേന്റ് അപ്പോൾ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഒന്ന് ബലമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടെ. രാത്രിയുടെ ഒരേർച്ചയും അറിയാത്തവർക്കുവേണ്ടി നമുക്ക് തമ്മിൽ ചില തമാശകൾ പറയുക. നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴെപ്പറ്റി എങ്കിൽ ഞാൻ ആദ്യം തുടങ്ങാം. അങ്ങനെതന്നെയല്ലേ?”

ഞാൻ അതു സമ്മതിച്ചു. ലഫ്ടനേന്റ് ഉടനെ പറയുവാൻ തുടങ്ങി: “അതെല്ലാം സംഭവിച്ചത് ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ചെറിയ കാട്ടിലാണ്. ഞങ്ങളുടെ ബഹുവിലയൻ താവളമുറപ്പിച്ചത് അവിടെയായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ഭയങ്കരമായ വെടിവെപ്പിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടിവന്നു. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും ശത്രുക്കൾ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു.

“അതേ സമയത്ത് ഞങ്ങളുടെ കേണലിനു ഡിവിഷനൽ ഫൈഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സിലേക്ക് ഒരു റിപ്പോർട്ട് അയക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. റിപ്പോർട്ട് അത്രമാത്രം ധൂരിയിൽ വേണ്ടതായിരുന്നു. കറച്ചെങ്കിലും സമയം വൈകുവാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കാര്യം, ഡോക്ടർസെക്കിളോ കിട്ടുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫൈഡ് ക്വാർട്ടറുകളെ അഞ്ചു നാഴിക ദൂരത്തും അപ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യുക?

“ആ സമയത്ത് സർജൻറു ഗാലുക്കു ഞങ്ങളുടെ കേണലിന്റെ ആ മൺകൂടാരത്തിൽ വന്നു. എനിക്കുദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വലിയ പരിചയമില്ല. പക്ഷെ ജനങ്ങൾ, അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണെന്നും, അത്ഭുതകരമായ പ്രവൃത്തികൾ വളരെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. ‘സഖാവ് കേണൽ, ആ റിപ്പോർട്ട് ഫൈഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ എത്തിക്കുവാൻ എന്നെ അനുവ

ദിക്കുക’ എന്നദ്ദേഹം സംശയഗ്രസ്തനായി നോക്കുന്ന കേണലിനോടു പറഞ്ഞു. സർജൻറു വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു ‘അവിടേക്കു പോകുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുക. ഞാൻ വിചാരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ നിറവേറ്റുവാൻ എനിക്ക് സാധിക്കുമെന്ന്. തീർച്ചയായും ഞാനതു ചെയ്യും.’

“ശരി, ഞങ്ങൾ ആ പേക്കറ” അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. സർജൻറു ആ മൺകുടിയിൽ വിട്ടു അപ്രത്യക്ഷനായി. കേണലിന്നു മനസ്സുമാധാനമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം സമാധാനിയെപ്പോലെ നടച്ചു സിംഗിറ്റും വലിച്ചു അങ്ങോട്ടു മിങ്ങോട്ടും നടന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അധികമായി മനസ്സുമാധാനമില്ലാത്തവനായി കാണപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്നു ആരോ വാതിൽ തുറന്നു, കിരപ്പോടുകൂടി സർജൻറു അവിടെ നിന്നു.

“എന്ത്! നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഇവിടെ തന്നെയോ?” ഒരു സ്വരവ്യത്യാസത്തോടെ കേണൽ ചെത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“അതെ, സർ, ഞാൻ ഇവിടെ ഉണ്ട്” കിരപ്പോടുകൂടി സർജൻറു മറുപടി പറഞ്ഞു.

“ബുദ്ധിപൂർവ്വം മറുപടി പറയുക.”

“ആ സർജൻറു വിയർത്തുപിടിക്കുന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഇവിടെ.... ഫൈഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽനിന്നു’ അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം ഒരു പൊതി കേണലിന്നു നീട്ടി. അതു കേണൽ വാങ്ങി.

“നിങ്ങൾ അവിടെ പോയി ഇത്ര ക്ഷണം മടങ്ങിവന്നു എന്നാണോ പറയുന്നത്?”

“‘ഉയ് സർ.’

“‘നിങ്ങൾക്കു ചിറകോ മറ്റൊരു ഉണ്ടോ?’

“‘ഇല്ല സർ, തീർച്ചയായും ഇല്ല.’

“പിന്നീട് എല്ലാം ശരിയായിത്തുടങ്ങുക കേണൽ ഗാലുക്കുയോടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ കലരിയുടെ രഹസ്യം പറയുവാൻ പറഞ്ഞു. ‘നിങ്ങൾക്കു സ്വപ്നംകാലമുണ്ട്, അത്ഭുതകരമായ കാലം’. അപ്രകാരമുള്ള കാലുകൾ എപ്പോഴും ശൈശവബാധയിൽനിന്നും രക്ഷ നേടുന്നതിനായി മെതിയടിയോടുകൂടിയിരിക്കണം. എന്നാൽ ഈശ്വരൻ അതുമാത്രം കൊടുത്തില്ല.

“ഗാലുക്കു അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണ ജീവിതത്തിലെ ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി പറയുവാനാരംഭിച്ചു.

“യുദ്ധത്തിനു മുമ്പു ഈ ചെറുകുന്ന് ഒരു ഫാക്ടറിയിലെ സ്റ്റോറിൽ പ്രവൃത്തി എടുത്തിരുന്നു. അവിടെ ആയിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരു ഗ്രാമപ്പിഴ പറ്റി. മെക്കിൻ കായലിന്റെ ഒരു ബാരൽ എവിടെനിന്നോ കൊണ്ടുവന്ന അത് നേരെയാക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ബാരൽ വന്ന പക്ഷെ മെക്കിൻ കായലിന്നുപകരം അതിൽ പഴുത്തിന്റെ നീരായിരുന്നു. അത് ഗാലുക്കുയെ അവിടെനിന്നും ബാഹ്യകൃത്യനാക്കി. എന്നാൽ ആ പഴുത്തിന്റെ നീരാകട്ടെ കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ചായക്കു ഉപയോഗിച്ചു.

“സാധുവായ ഗാലുക്കു അവിടെനിന്നു പോരുമ്പോൾ ‘ഗ്രൂപ്പ് ബെ’ പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്കു പോയ്ക്കയ അഭിമാനം വീണ്ടും കിട്ടണമെങ്കിൽ റായസൻ ഉറാൽസ്റ്റ് റെയിൽവെ ഫൈഡ് ക്വാർട്ടറിൽ പോയി ആൾക്കു ചില റെയിൽവെ വാഹനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു തരിക. എങ്ങിനെയൊക്കെയോ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു തരുന്നു. കടുത്ത സൂര്യരശ്മിപ്രഭാവം നിങ്ങളെ ബാധിച്ചേക്കാം.

“പട്ടണത്തിൽ ആ റെയിൽവെ ഫൈഡ് കാമ്പിസിൽചെന്നു. വണ്ടികൾ എന്നുമാത്രമല്ല പേറ്റ് ഫോറുകൂടി വിറകൊള്ളുന്ന ആ ഡയറക്ടർ സ്റ്റോർട്ട്സിൽ വളരെ ജാഗ്രതയോടെ ഇരിക്കുന്നതുകണ്ടു. അദ്ദേഹം റെയിൽവെ സ്റ്റോർട്ട്സ് അസോസിയേഷന്റെ നേതാവായിരുന്നു.

ആ ബായറാഴ്ച അവർക്കു ഫുഡ് സപ്ലയേർസ് അസോസിയേഷനുമായി എതിരിടേണ്ടിയിരുന്നു. സാധുവായ ഗാലുക്കു ആയാൾക്ക് അപ്പോൾ ആ മനുഷ്യനെ സമീപിക്കുവാൻപോലും അസാധ്യമാണെന്നു തോന്നി ഒന്നു നടുങ്ങി.

“ആ റെയിൽവെ സ്റ്റോർട്ട്സ് അസോസിയേഷനെ ഒരു നിർദ്ദേശം ബാധിച്ചു. അവരുടെ കാട്ടത്തിൽ കേമനായ ആൾക്കു ആ മത്സരസമയത്ത് റെജിസ്റ്റർ കാർഡിലേക്ക് പോകേണ്ടിയിരുന്നു. എപ്പോഴും മാതാവോടുകൂടി സഹകരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുകുടക്കാരനായ ഭാര്യ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാട്ടത്തിനെ എത്തു. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്നു എത്രമേളിൽ കാട്ടുവാൻ പാടില്ലെന്നു വിധിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തെ സ്റ്റോർട്ട്സിൽനിന്നും പിരിച്ചു.

“ആ റെയിൽവെ ഡയറക്ടർ രണ്ടായി ‘ആ ഭക്ഷണക്രമങ്ങൾ എന്നെ വിഴുങ്ങും’ അയാൾ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“ആ സമയത്ത് ഗാലുക്കു ഹാജരായി: ‘ഞാൻ ആ ഭക്ഷണക്രമങ്ങൾ വിഴുങ്ങും’ അവൻ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും അധികദൂരം കാടിയിട്ടുണ്ടോ?

“‘എന്റെ കുട്ടിക്കാലം മുതൽ.’

“ഗാലുക്കു ഒരു മുതൽ കളവായിരുന്നു പറഞ്ഞത്. എന്നാലും ഒരു ചെറിയ ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. തോൽവി പറ്റി എങ്കിൽതന്നെ അവൻ എന്താണ് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ പോകുന്നത്? രണ്ടു കിലോസ് തൂക്കംമാത്രം. എങ്ങിനെയെങ്കിലും അവൻ ജയിച്ചു എങ്കിൽ വണ്ടികളും.

“ചുരുക്കി പറയുകയാണെങ്കിൽ ആ ബായറാഴ്ച ഗാലുക്കുയെ ഒരു വിലപിടിപ്പിച്ച ഗുഡ് പമ്പരത്തെയോ മറ്റൊരുപോലെ കൊണ്ടുവന്നു. ഡിസ്കിയിൽ, നീയെന്നെ സ്നേഹിക്കുകയല്ലേ? എന്ന പാട്ട് ഒരു തെറ്റിയ താളത്തോടുകൂടി പാടുവാൻ തുടങ്ങി. ഗാലുക്കു ഇതെല്ലാം ഉൾക്കൊണ്ടു സമ്മതിച്ചു.

“അവസാനം ആ സമയം വന്നെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത് ഒരു ഫുഡ് സപ്ലയർ പച്ച ഉടുപ്പോടുകൂടി വന്നു നിന്നു. വിസിൾച്ചു അവർ കാട്ടുവാനാരംഭിച്ചു.

“ഒരുത്തുവാഹനമായ കാൽസംഭവിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ പച്ചക്കുപ്പായക്കാരനെ പിന്നീടു ഉദ്ദേശിച്ചു നാലും അടുക്കുറായി. അദ്ദേഹത്തോടു നിൽക്കുവാൻ കൊടി വീശി. ഗാലുക്കുയെക്കൊണ്ടു ലോകത്തെ തന്നെ മറന്നു ജഡ്ജ്സിനെ എല്ലാം കടന്നു അധികമായി ഉറക്കോടെ കാട്ടുവാനാരംഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു, വിസിൾച്ചു എന്നിട്ടും നിന്നില്ല. ഒടുക്കം രണ്ടു പോലീസുകാരും ചില വള്ളങ്ങളിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഴിമധ്യത്തിൽ ചാടിവീണു വിലക്കി. ആദ്യത്തെ മനുഷ്യനു ചില്ലറ മുറിവുകൾ പറ്റി. കാരണം ഗാലുക്കു അവനെ ഒരു തട്ടുതട്ടി.

“ഇതു ഗാലുക്കുയുടെ ജീവിതഗതിക്ക് ഒരു മാറ്റം വരുത്തി. ബാരലുകളും വാഹനങ്ങളും മാത്രമായില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതോദ്ദേശം. അദ്ദേഹം ഒരു സ്റ്റോർട്ട്സ് മേൻ ആയി. ഒരു പ്രസിദ്ധ കാട്ടുകാരന്റെ നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു കീർത്തി പരന്നു.

“ഇപ്പോൾ ഗാലുക്കു തന്റെ ആ സ്റ്റോർട്ട്സ് പരിശീലനം യുദ്ധമുന്നണിയിൽ വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായി തോന്നി. ഒരിക്കൽ വോൾട്ടാവയിൽ നമ്മുടെ പട്ടാളത്തിന്നു ഒരു ജർമ്മൻകാരനെ ശത്രുസങ്കേതത്തിൽ വെട്ടോടെ പരിശോധനാർത്ഥം പോയപ്പോൾ പിടികേണ്ടിയിരുന്നു. അവനെ ജീവനോടെ പിടികുക എന്നത് അത്രമാത്രം ആവശ്യമായിരുന്നു. അവൻ എങ്ങിനെയൊ കാട്ടിപ്പോയി. അവൻ വളരെ വേഗത്തിൽ കാടി.

“ഗാലുക്കു അവന്റെ പിന്നാലെ കാടി. ഫിൻഡ് വേഗതയോടെ, ഗാലുക്കു വിട്ടില്ല. ദൂരെനിന്ന് ഞങ്ങൾക്കു അതു വളരെ തമാശ തോന്നി. ‘അവൻ നമ്മുടെ ഗാലുക്കുയെ നേരെ കീവിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും’ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു.

“എങ്ങിനെ അദ്ദേഹം ആ ജർമ്മൻകാരനെ പിടിച്ചു. ഞാൻ ഹാംബർഗ് കമാണ്ടിലെ പ്ര

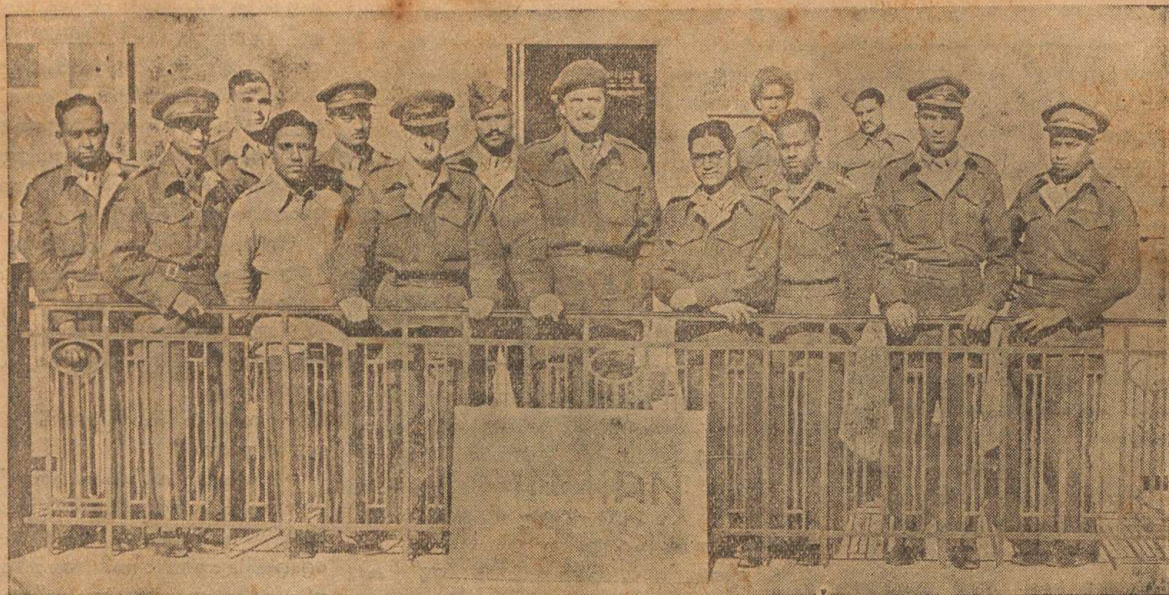
ധാന കാട്ടുകാരനാണ് ജർമ്മന്കാരൻ പറഞ്ഞുവെത്ര. അതിന്നുശേഷം ഗാലുഷ്ക താൻ അന്തർദ്ദേശീയ കാട്ടമത്സരത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് വീഡ്യ പറയാറുണ്ട്.

“ശരി, ഇതാണ് എന്റെ കഥ,” ആ ലഫ്ടനന്റ് പറഞ്ഞു. “ഒരുതൂതകരമായ

ചെറുകുന്നാണ് ആ സാർജൻ്റ് അല്ലേ? സഖാവെ, എനി നിങ്ങളുടെ ഉൾച്ചമാണ്. ദയവു ചെയ്യു് രാമംപറയുക.”

“തമാശ തന്നെ” ഞാൻ പറഞ്ഞു, “ഇതു നിങ്ങളെ ചിരിപ്പിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ ഞാൻ വളരെ ചുരുക്കിയെ പറയുക

യുളളു. നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധിക്കുക. നിങ്ങൾ യാതൊരു തെറ്റും കൂടാതെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടു കൂടി പറഞ്ഞ ആ ഗാലുഷ്ക ഞാൻ തന്നെയാണ്. പക്ഷെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു സാർജൻ്റ് റദ്ദ — ഒരു തികഞ്ഞ ലഫ്ടനന്റ് ആണ്. ഇതിന്നും ഒരു ചെറിയ ദൂരം കാടിയാൽ പോരും.”

തെന്നിന്ത്യക്കാരായ ഈ ഡോക്ടർമാർ 5½ കൊല്ലമായി യുദ്ധനേരവനം ചെയ്യുകയുണ്ട.

ഇസ്രായേൽ പ്രഷ്യയിൽ ചവപ്പസേന

അന്നു ചെന്നായും, ഇന്ന് ആട്ടിൻ കട്ടികൂടും. ഉദ്യമമായ ഇസ്റ്റോ പ്രഷ്യയിലെ ജർമ്മൻപട്ടാളങ്ങളും നിശ്ശേഷം പരാജിതരായി. തടവു പാളയങ്ങളിലേയ്ക്കും, ആടുകൾ കൂട്ടിലേയ്ക്കും പോവുന്ന പോലെ, പോവുന്നു.

ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലുതെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ജോസഫ് സ്റ്റാലിൻ ടാങ്കുകൾ. നാസി ഗുഹങ്ങളുടെ താവളത്തിലേയ്ക്കും, അവ വിജയകാഹളവും മുഴക്കി ഇറങ്ങിപ്പോയെന്നു.